

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 23.1.2008

COM(2008) 16 final

2008/0013 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea îmbunătățirii și extinderii sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră

(prezentată de Comisie)

{COM(2008) 30 final}

{SEC(2008) 52}

{SEC(2008) 53}

{SEC(2008) 85}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. INTRODUCERE

Lansat la 1 ianuarie 2005, sistemul comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră (EU ETS) reprezintă vârful de lance și „unul dintre cele mai importante instrumente”¹ ale politicii climatice a UE, permițând obținerea de reduceri în termeni absoluți ale emisiilor într-un mod eficient din punct de vedere economic.

Prima etapă a EU ETS (2005-2007) a condus la stabilirea cu succes a liberului schimb de cote de emisie în întreaga Uniune Europeană, la crearea infrastructurii necesare pentru monitorizare, raportare și verificare, inclusiv registrele, și a inclus desfășurarea cu succes a două cicluri de conformitate. EU ETS a devenit cea mai mare piață mondială a carbonului, reprezentând 67% din volumul pieței globale a carbonului² și 81% din valoarea acesteia; de asemenea, a fost motorul pieței globale de credite, atrăgând investiții în proiecte de reducere a emisiilor care leagă indirect în prezent 147 de țări de EU ETS prin proiecte JI/CDM (implementare în comun / mecanisme de dezvoltare ecologică) .

Cu toate acestea, rezultatele pentru mediu ale primei etape a EU ETS ar fi putut fi mai semnificative, dar au fost limitate din cauza cotelor excesive alocate în unele state membre și în anumite sectoare, fapt imputabil utilizării de proiecții și lipsei de date verificate în materie de emisii. De îndată ce aceste date au devenit disponibile, sistemul a corectat rapid prețul de piață al cotelor, demonstrând astfel cu claritate că piața carbonului funcționează.

Principiile și mecanismele care au generat probleme în cursul primei perioade de comercializare au fost prezente și în majoritatea planurilor naționale de alocare (NAP) ale statelor membre pentru cea de-a doua etapă. Cu toate acestea, pe baza datelor verificate privind emisiile și a experienței acumulate, Comisia ar putea garanta într-un mod mai eficient că planurile naționale de alocare generează reduceri reale ale emisiilor. Deciziile aprobate privind NAP indică o reducere absolută de 6,5% a emisiilor în comparație cu valoarea verificată înregistrată în 2005, ceea ce garantează că EU ETS, conceput ca un sistem de limitare și comercializare, va genera reduceri reale ale emisiilor. Cu toate acestea, având în vedere experiența dobândită în cursul primei perioade și evaluarea NAP din a doua perioadă, se pare că funcționarea generală a EU ETS ar putea fi îmbunătățită din mai multe puncte de vedere.

În acest context și în aplicarea articolului 30 din Directiva privind EU ETS³, Comisia a emis în noiembrie 2006 o comunicare intitulată „Crearea unei piețe mondiale a carbonului – Raport în temeiul articolului 30 din Directiva 2003/87/CE”⁴, în care erau identificate principalele teme care necesitau o revizuire în vederea raționalizării sistemului EU ETS.

¹ Sistemul de comercializare a emisiilor – Concluziile Consiliului din 26 iunie 2007, disponibile la adresa <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/07/st11/st11429.en07.pdf>

² Banca Mondială, State and Trends of the Carbon Market (Situația și tendințele pieței carbonului), mai 2007.

³ Directiva 2003/87/CE.

⁴ COM(2006) 676 din 13 noiembrie 2006.

În martie 2007, Consiliul European a aprobat obiectivul comunitar de a reduce cu 30% emisiile de gaze cu efect de seră până în 2020, cu condiția ca și alte țări dezvoltate să se angajeze să obțină reduceri comparabile ale emisiilor, iar țările în curs de dezvoltare mai avansate din punct de vedere economic să aducă o contribuție adecvată, în funcție de responsabilitățile și de capacitățile lor. De asemenea, Consiliul și-a exprimat angajamentul ferm de a reduce cu cel puțin 20% emisiile de gaze cu efect de seră până în 2020, independent de orice acord internațional. Pe termen mai lung, Consiliul European a reafirmat că, până în 2050, țările dezvoltate ar trebui să-și reducă în mod colectiv emisiile cu 60% până la 80%, în comparație cu nivelurile din 1990⁵.

Ținând seama de acest context și în vederea îmbunătățirii gradului de certitudine și de previzibilitate al sistemului de comercializare a emisiilor, directiva ar trebui să prevadă aplicarea unor ajustări automate și previzibile în cazul încheierii unui viitor acord internațional. Aceste ajustări ar trebui să ducă la creșterea nivelului contribuției EU ETS la îndeplinirea obiectivului de a reduce cu 30% emisiile și ar trebui să vizeze mecanismul de alocare, ajustarea plafonului global al UE, utilizarea creditelor din cadrul JI/CDM și alte tipuri de credite posibile și/sau mecanisme prevăzute în cadrul acordului.

În concluziile sale din 20 februarie 2007, Consiliul a subliniat angajamentul Uniunii Europene de a transforma Europa într-o economie care utilizează energia într-un mod foarte eficient și care emite un nivel scăzut de gaze cu efect de seră. De asemenea, Consiliul a invitat Comisia „să prezinte propuneri care să creeze stimulentele corespunzătoare favorizării deciziilor de investiții inovatoare și care privesc tehnologii cu emisii reduse de carbon”⁶.

Toate aceste elemente au fost discutate în cadrul grupului de lucru privind comercializarea cotelor de emisie al Programului european privind schimbările climatice (ECCP), care s-a reunit de patru ori timp de opt zile, în perioada martie – iunie 2007. Rezultatul acestor reuniuni au contribuit în mod determinant la revizuirea Directivei EU ETS⁷. Dispozițiile conținute de modificările propuse la Directiva EU ETS vizează trei obiective majore:

1. Exploatarea la maximum a potențialului EU ETS de a contribui la obiectivele UE de reducere totală a emisiilor de gaze cu efect de seră în mod eficient din punct de vedere economic;
2. Adaptarea și ameliorarea EU ETS ținând seama de experiența acumulată;
3. Contribuția la transformarea Europei într-o economie care emite un nivel scăzut de gaze cu efect de seră și crearea stimulentele corespunzătoare pentru favorizarea deciziilor de investiții inovatoare, care privesc tehnologii cu emisii reduse de carbon, prin consolidarea semnalului referitor la prețul carbonului, care trebuie să fie clar, fără denaturări și valabil pe termen lung.

⁵ Ibid.

⁶ Obiectivele Uniunii Europene pentru dezvoltarea continuă a regimului internațional în domeniul climei dincolo de anul 2012 - Concluziile Consiliului din 20 februarie 2007; textul este disponibil la adresa: <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/07/st06/st06621.en07.pdf>

⁷ Rapoartele referitoare la problemele discutate și rezultatele discuțiilor sunt disponibile la adresa: http://ec.europa.eu/environment/climat/emission/review_en.htm

2. DOMENIU DE APLICARE

Raționalizarea și extinderea domeniului de aplicare al EU ETS...

Codificarea interpretării conceptului de „instalație de ardere” prezentat în al doilea document de orientare al Comisiei privind NAP ar pune capăt lipsei de coerență în aplicarea sferei directivei și ar reflecta la nivel general abordarea adoptată de Comisie în evaluarea planurilor naționale de alocare din a doua perioadă. Prin coroborarea acestei interpretări cu o definiție explicită a „instalațiilor de ardere”, care include toate aparatele staționare de ardere a căror funcționare degajează gaze cu efect de seră, s-ar asigura claritatea tehnică și juridică necesară pentru aplicarea coerentă a directivei. O listă explicită a activităților, inclusă în anexa I la directivă, ar trebui să completeze această abordare, pentru a clarifica sfera de acoperire a emisiilor de proces, probabil insuficient definită prin codificarea interpretării de mai sus a conceptului de „instalație de ardere”. De asemenea, lista de activități ar trebui să cuprindă noi sectoare și tipuri de gaze, care nu sunt acoperite în prezent de EU ETS (a se vedea în continuare).

Extinderea domeniului de aplicare al EU ETS prin includerea de noi sectoare și tipuri de gaze ar consolida eficiența ecologică a sistemului și ar introduce în sistem noi posibilități suplimentare de reducere, permițând astfel un potențial de reducere mai mare și posibilitatea unor costuri aferente mai mici⁸.

Este posibil ca nivelul potențialului de reducere sau al costurilor aferente să nu reprezinte în sens strict un criteriu de includere a unui anumit sector în EU ETS, dat fiind că sistemul include deja sectoare al căror potențial de reducere ar putea fi limitat, dar care cuprind surse semnificative de emisie de gaze cu efect de seră. În plus, trebuie subliniată necesitatea de a asocia o valoare economică emisiilor de gaze cu efect de seră. Acest aspect trebuie analizat ținând seama de noile obiective stabilite de Consiliul European în materie de reducere a emisiilor, care vor putea fi atinse numai dacă semnalele economice necesare date de un preț clar și fără denaturări al carbonului, aplicabil cât mai multor sectoare industriale, atrag investiții inovatoare și care privesc tehnologii cu emisii reduse de carbon.

Din aceste motive, emisiile de CO₂ cauzate de produsele petrochimice, de amoniac și de aluminiu ar trebui incluse în EU ETS. Principiul se aplică și în cazul emisiilor de N₂O provenite din producția de acid azotic, adipic și glioxalic și în cazul emisiilor de perfluorocarburi din sectorul aluminiului, care pot fi măsurate și verificate cu suficientă acuratețe.

Includerea acestor sectoare și gaze ar mări sfera de acoperire a EU ETS cu aproximativ 100 milioane de tone de CO₂ sau cu până la 4,6% din cotele alocate în cadrul celei de-a doua etape. Asociată cu acțiunea de raționalizare a domeniului de aplicare al EU ETS printr-o interpretare codificată a conceptului de „instalație de ardere”, acoperirea totală a EU ETS ar

⁸ S-a sugerat că s-ar putea reduce costurile de conformitate cu până la 30-40% prin includerea de noi sectoare și tipuri de gaze, dar numai sub rezerva îndeplinirii anumitor condiții care includ aspecte ce țin de acuratețea monitorizării, raportării și verificării. A se vedea Raportul final al primei reuniuni a grupului de lucru pentru comercializarea cotelor de emisie al ECCP referitor la revizuirea EU ETS în ceea ce privește domeniul de aplicare al directivei, http://ec.europa.eu/environment/climat/emission/review_en.htm

crește cu aproximativ 140 -150 milioane tone de CO₂ sau cu 6,6 - 7,1% în comparație cu cotele alocate în cadrul celei de-a doua etape⁹.

Sistemul de comercializare a cotelor de emisie ar trebui să includă numai emisii care pot fi monitorizate, raportate și verificate cu aceeași acuratețe ca în cazul cerințelor de monitorizare, raportare și verificare aplicabile în prezent în temeiul directivei. Este cazul transportului fluvial și maritim, care nu este inclus în propunere, dar care ar putea fi inclus ulterior în urma unei analize de impact complete și specifice. Nu este cazul emisiilor din agricultură și silvicultură, deși bilanțul emisiilor provenite din arderea biomasei este considerat neutru în cadrul EU ETS. Parlamentul European și Consiliul au aprobat utilizarea veniturilor provenite din licitarea cotelor în cadrul EU ETS pentru reducerea emisiilor, în special prin evitarea defrișărilor¹⁰.

În plus, pentru a facilita și mai mult extinderea domeniului de aplicare al sistemului, atunci când aprobă o cerere de includere unilaterală a unor tipuri suplimentare de activități și gaze, neincluse în anexa I la directivă, Comisia va avea posibilitatea de a autoriza alte state membre să includă și ele activitățile și tipurile respective de gaze.

....reducând în același tip costurile totale prin autorizarea unor măsuri alternative destinate operatorilor cu niveluri scăzute de emisii...

Contribuția operatorilor de mari și mici dimensiuni la nivelul total al emisiilor acoperite de EU ETS este inegală: cele mai mari 7% dintre instalații reprezintă 60% din emisii, iar cele mai mici 1 400 de instalații (aproximativ 14%) produc numai 0,14% din nivelul emisiilor. Din acest motiv, eficiența din perspectiva costurilor aferentă contribuțiilor instalațiilor mici la reducerea emisiilor ar putea fi îmbunătățită. Pragul aplicabil în prezent de 20 MW de putere termică nominală pentru instalațiile de ardere va fi menținut, dar ar trebui combinat cu un prag de emisii de 10 000 tone de CO₂ pe an (excluzând emisiile provenite de la biomasă), cu condiția ca puterea termică nominală a instalației să nu depășească 25 MW. Aceasta înseamnă că instalațiile de ardere cu o putere termică nominală mai mare de 20 MW, dar mai mică de 25 MW, și cu un nivel anual al emisiilor mai mic de 10 000 tone de dioxid de carbon înregistrat în fiecare dintre ultimii trei ani care precedă anul cererii, pot fi excluse din EU ETS în cazul în care:

- (1) din motive de echitate, și pentru a garanta că piața internă nu va fi denaturată, se instituie măsuri (cum ar fi măsurile fiscale) care vor asigura o contribuție echivalentă a instalațiilor excluse din sistem la obiectivele generale de reducere a emisiilor.
- (2) statele membre solicită Comisiei excluderea instalațiilor și aplicarea în continuare a măsurilor și a monitorizării, iar Comisia nu prezintă obiecții în termen de șase luni.

Pragul de 10 000 de tone de dioxid de carbon asigură, în termeni relativi, cel mai bun rezultat în ceea ce privește reducerea costurilor administrative pentru fiecare tonă (posibil) exclusă din sistem. S-ar obține astfel în cadrul EU ETS economii de costuri administrative în valoare de 4,2 EUR pentru fiecare tonă exclusă, fără a se cunoaște însă costurile administrative aferente măsurilor administrative echivalente. Ar putea fi excluse astfel din sistem aproximativ 4 200 de instalații, reprezentând 0,70% din totalul emisiilor din ETS.

⁹ Aceste cifre sunt estimări, care pot fi rafinate ulterior.

¹⁰ Avizul în primă lectură al Parlamentului European și acordul politic al Consiliului cu privire la propunerea Comisiei de includere a aviației în EU ETS.

O modificare a regulii de agregare, în conformitate cu al doilea document de orientare al Comisiei, care ar însemna excluderea instalațiilor cu o putere termică nominală mai mică de 3 MW din sfera de aplicare a clauzei de agregare, ar putea duce la excluderea altor aproximativ 800 de instalații foarte mici, care sunt incluse în prezent în sistem.

...cu noi posibilități oferite de captarea și stocarea carbonului...

Ținând seama de potențialul pe termen lung al reducerilor de emisii realizate prin captarea și stocarea carbonului și până la intrarea în vigoare a Directivei XX/2008/CE privind stocarea geologică a dioxidului de carbon, ar trebui incluse în sistemul comunitar și instalațiile care desfășoară activități de captare, transport și stocare geologică a gazelor cu efect de seră. Deși articolul 24 oferă cadrul juridic adecvat pentru includerea unilaterală a acestor instalații până la intrarea în vigoare a directivei menționate, activitățile de captare, transport și stocare geologică a emisiilor de gaze cu efect de seră ar trebui menționate explicit în anexa I la directivă, din motive de claritate.

În scopul de a asigura stimulentele necesare pentru stocarea geologică a emisiilor, nu va fi impusă restituirea cotelor pentru emisiile stocate. Nu ar trebui alocate însă cote gratuite pentru captarea, transportul sau stocarea emisiilor de gaze cu efect de seră.

...fără a înlocui însă alte măsuri aplicabile transporturilor...

Deși emisiile de gaze cu efect de seră provenite din transportul rutier și din cel maritim și fluvial continuă să crească, este necesar un studiu mai detaliat, incluzând o analiză cost-beneficiu, pentru a permite Comisiei să decidă dacă sistemul de comercializare a cotelor de emisie este instrumentul cel mai adecvat pentru a aborda aceste chestiuni. Prin urmare, emisiile provenite din transportul rutier și din cel maritim și fluvial nu fac obiectul prezentei propuneri.

3. MONITORIZAREA, RAPORTAREA ȘI VERIFICAREA

Îmbunătățirea normelor de monitorizare și raportare...

Experiența dobândită până acum în materie de monitorizare și raportare indică unele diferențe la nivelul practicilor aplicate de statele membre. Pentru a îmbunătăți performanța generală a sistemului de monitorizare și de raportare pe întreg teritoriul UE, ar trebui ca orientările actuale să fie înlocuite de un regulament adoptat prin procedura de comitologie.

...alături de norme armonizate de verificare și acreditare...

Directiva actuală și anexele sale reglementează numai anumite cerințe și aspecte esențiale ale procesului de verificare. În consecință, practicile de verificare aplicate de statele membre diferă și este posibil să nu asigure întotdeauna condițiile echitabile necesare pentru a menține credibilitatea generală a verificărilor. Un regulament adoptat prin procedura de comitologie ar trebui să stabilească cerințe comune în materie de verificare, astfel încât să se garanteze un anumit nivel al calității procesului de verificare; îmbunătățiri suplimentare ar putea fi aduse prin modificarea anexelor IV și V la directivă.

De asemenea, acest regulament ar permite acreditarea la nivel comunitar a verificatorilor, în beneficiul pieței comune.

...și dispoziții actualizate în materie de conformitate...

Pentru ca sancțiunile în cazurile de nerespectare să rămână suficient de relevante pentru a garanta funcționarea corectă a pieței, sancțiunea aplicată în caz de exces de emisii ar trebui indexată cu rata anuală a inflației din zona euro. Această măsură ar garanta efectul disuasiv al actualei dispoziții, fără a fi nevoie de revizuirii frecvente.

...sporesc încrederea în EU ETS și credibilitatea acestui sistem...

Monitorizarea, raportarea și verificarea joacă un rol fundamental în funcționarea și credibilitatea generală a EU ETS, atât în interiorul UE, cât și în exterior. Integritatea sistemului și eficiența sa din punct de vedere ecologic, prin urmare și reputația și acceptarea sa, depind în mare măsură de un sistem solid și fiabil de monitorizare, raportare și verificare, care asigură un grad suficient de acuratețe al nivelului de emisii provenite de la fiecare instalație inclusă în sistem.

În acest context, costurile administrative mai mari care pot apărea pentru Comisie pe termen scurt în urma unui regulament par justificate, întrucât costurile administrative pe termen lung ar fi mult mai mici. În plus, ar exista un grad mai mare de certitudine, de transparență și de fiabilitate în ceea ce privește nivelurile reale ale emisiilor, sporind încrederea pieței în sistem. Pe termen mai lung, se estimează că aceste beneficii vor compensa în cea mai mare parte costurile administrative mai mari pe termen scurt și că vor reduce costurile totale de monitorizare, raportare și verificare suportate de operatori și de autoritățile naționale, din momentul în care instrumentele electronice vor juca un rol mai important.

...printr-un sistem de registre simplu și solid

Cotele trebuie să poată fi transferate fără nicio restricție între persoane din cadrul Comunității. Din acest motiv și din cauza riscurilor tehnice, politice și administrative legate de sistemul actual de registre, și ținând seama de incertitudinea privind evoluția viitoare a sistemului de registre al ONU, cotele EU ETS emise începând cu 1 ianuarie 2013 ar trebui introduse în registrul comunitar. Pe lângă efectul de simplificare a sistemului, această măsură este necesară și pentru a garanta că EU ETS se poate conecta la alte sisteme de comercializare a drepturilor de emisie din țări și entități administrative.

4. O MAI BUNĂ ARMONIZARE ȘI PREVIZIBILITATE

Un plafon maxim la nivelul UE asigură atingerea obiectivului de reducere cu 20%, iar o reducere lineară asigură previzibilitatea pe termen lung...

Un sistem bazat pe stabilirea de plafoane naționale nu oferă suficiente garanții pentru realizarea obiectivelor de reducere a emisiilor aprobate de Consiliul European în martie 2007. În plus, este puțin probabil ca un astfel de sistem să reducă mai mult decât este necesar costurile totale ale reducerii emisiilor. Prin urmare, pentru a atinge aceste obiective, ar trebui stabilit în directivă un plafon maxim la nivelul UE.

De asemenea, stabilirea unui astfel de plafon ar oferi o perspectivă pe termen lung și o mai mare previzibilitate, ambele necesare pentru investițiile pe termen lung în mijloace eficiente de reducere a emisiilor. Cea mai bună soluție ar fi stabilirea unei perioade de comercializare de 8 ani până în 2020 și a unei reduceri lineare a plafonului, care continuă traiectoria reducerii și după 2020, transmițând astfel un mesaj clar investitorilor.

Plafonul la nivel comunitar pentru EU ETS trebuie să fie eficient în ceea ce privește costurile și coerent cu angajamentul UE privind reducerea totală a emisiilor cu 20% până în 2020. Reducerea lineară care corespunde acestui principiu este de 1,74% pe an, conducând la o reducere de 21% în comparație cu emisiile raportate în 2005. Această traiectorie a fost calculată pornind de la media înregistrată la mijlocul perioadei 2008 -2012 a cantității totale anuale de cote emise de statele membre în temeiul deciziilor Comisiei privind planurile naționale de alocare pentru perioada 2008-2012.

...licitarea constituind principiul de bază al alocărilor, sub rezerva nevoii de a evita relocarea emisiilor de dioxid de carbon...

Licitarea este cea mai bună soluție pentru a asigura eficiența, transparența și simplitatea ETS, precum și pentru a evita efectele nedorite ale distribuției. De asemenea, licitarea respectă principiul „poluatorul plătește” și recompensează acțiunile rapide de reducere a emisiilor. Din aceste motive, licitarea ar trebui să fie principiul de bază al alocărilor. Eforturile pe care economia europeană va trebui să le depună pentru a atinge obiectivele de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră stabilite pentru 2020 vor fi însă mai importante decât cele necesare în prezent pentru atingerea obiectivului fixat pentru 2012; în absența unor constrângeri comparabile aplicabile întreprinderilor din țări terțe, poate apărea riscul relocării emisiilor de dioxid de carbon, adică transferarea activităților care produc emisii de gaze cu efect de seră din UE în țări terțe, crescând astfel nivelul global al emisiilor.

În acest context, ținând seama de capacitatea sa de a transfera costurile de oportunitate, alocarea integrală prin licitație ar trebui să devină obligatorie începând din 2013 pentru sectorul energetic, pentru rafinării și pentru activitățile de captare și stocare a carbonului. Pentru a încuraja producția mai eficientă de energie electrică, operatorii din domeniu ar putea beneficia totuși de cote gratuite pentru energia termică livrată instalațiilor industriale sau de termoficare.

O tranziție treptată este mai adecvată în cazul instalațiilor din alte sectoare, începând cu o cotă gratuită în valoare de 80% din cota deținută din cantitatea totală a cotelor care urmează să fie emise, valoare care va fi redusă în fiecare an cu aceeași cantitate, până la eliminarea alocării gratuite în 2020.

În cazul în care alte țări dezvoltate și alți mari emițători de gaze cu efect de seră nu participă la un acord internațional vizând obiectivul limitării creșterii temperaturii globale la 2°C, anumite sectoare și subsectoare industriale din Comunitate, mari consumatoare de energie și supuse concurenței internaționale, ar putea fi expuse riscului prezentat de relocarea emisiilor de dioxid de carbon. Aceasta ar submina integritatea ecologică și beneficiile acțiunilor întreprinse de Comunitate. Industria europeană ar trebui să beneficieze de angajamentul clar al Comunității de a întreprinde acțiunile care se impun. Prin urmare, Comisia va reexamina situația cel mai târziu în iunie 2011, va consulta toți partenerii sociali implicați și, ținând seama de rezultatul negocierilor internaționale, va prezenta un raport însoțit de propuneri adecvate. În acest context, Comisia va identifica până la 30 iunie 2010 sectoarele sau subsectoarele industriale mari consumatoare de energie care ar putea fi afectate de fenomenul relocării emisiilor de dioxid de carbon. Analiza Comisiei se va baza pe evaluarea incapacității de a transfera costurile cotelor solicitate în prețul produselor, fără a se înregistra pierderi semnificative ale cotei de piață în favoarea instalațiilor din afara UE care nu desfășoară acțiuni comparabile de reducere a emisiilor. Industriile mari consumatoare de energie identificate ca fiind expuse unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon ar putea beneficia gratuit de până la 100% din cote sau ar putea fi introdus un sistem eficient

de echivalare în acest sens, de natură să aducă pe poziții comparabile instalațiile comunitare expuse unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon și instalațiile din țări terțe. Un astfel de sistem ar putea impune importatorilor cerințe care nu ar fi mai puțin favorabile decât cele aplicabile instalațiilor din UE, de exemplu prin solicitarea de a restitui cotele. Orice acțiune întreprinsă va trebui să respecte principiile UNFCCC, în special principiul responsabilităților comune, dar diferențiate, și al capacităților aferente, ținând seama de situația specială a țărilor cel mai puțin dezvoltate. De asemenea, trebuie respectate obligațiile internaționale ale Comunității, inclusiv acordul OMC.

În total, se estimează că în 2013 vor fi scoase la licitație cel puțin două treimi din cantitatea totală de cote.

Directiva stabilește procentajele din cantitatea totală de cote care vor fi scoase la licitație de statele membre. Propunerea prevede că 90% din cantitatea totală de cote de licitat se distribuie în funcție de procentajul aferent din emisiile din 2005 din cadrul EU ETS¹¹. Din motive de echitate și solidaritate și ținând seama de condițiile naționale, 10% din cantitatea totală de cote de licitat ar trebui redistribuită din statele membre cu un nivel mediu al venitului pe cap de locuitor care depășește cu 20% media UE. Redistribuirea este mai mare în cazul nivelurilor mai mici ale venitului pe cap de locuitor și al perspectivelor solide de creștere.

Licitarea cotelor ar trebui să se desfășoare fără a denatura concurența de pe piața internă și fără a perturba piața cotelor. Prin urmare, directiva oferă temeiul juridic pentru un regulament privind conceperea și desfășurarea licitațiilor.

Licitările vor genera venituri importante. Respectând principiul precauției stabilit la articolul 174 alineatul (2) din Tratatul de instituire a Comunității Europene, un anumit procent din veniturile obținute din licitații ar trebui utilizat pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, pentru adaptarea la efectele schimbărilor climatice, pentru finanțarea cercetării și dezvoltării în domeniul reducerii emisiilor și al adaptării, pentru dezvoltarea energiilor regenerabile în vederea îndeplinirii angajamentului UE de a genera 20% din energie din surse regenerabile până în 2020, pentru captarea și stocarea geologică a gazelor cu efect de seră, pentru contribuția la Fondul Global pentru Energii Regenerabile și Eficiență Energetică, pentru măsurile de evitare a defrișărilor și pentru facilitarea adaptării în țările în curs de dezvoltare, precum și pentru soluționarea problemelor sociale determinate în cazul persoanelor cu venituri mici și mijlocii de posibila creștere a prețului energiei electrice.

În decembrie 2006, Comisia a prezentat o propunere legislativă vizând reducerea impactului climatic imputabil aviației prin includerea emisiilor de dioxid de carbon provenite din aviație în sistemul comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră. Deși a precizat clar în analiza de impact că industria aviației ar putea transfera în mare măsură sau chiar în întregime costurile participării la sistem în prețurile oferite clienților, Comisia nu a adoptat o poziție cu privire la procentajul adecvat de cote care trebuie licitat după 2012, declarând însă că, pentru perioadele viitoare, procentajul de licitat va ține seama de revizuirea generală a prezentei directive. Această revizuire este acum finalizată. Industria aviatică ar trebui să beneficieze de același tratament ca și celelalte industrii care beneficiază de alocări tranzitorii cu titlu gratuit și nu ca producătorii de energie electrică, ceea ce înseamnă că,

¹¹ Din momentul în care vor fi disponibile cifre complete privind emisiile în 2006, Comisia va fi dispusă să ia în calcul posibilitatea de a utiliza valorile medii ale emisiilor din 2005 și 2006 în EU ETS ca bază pentru această distribuție.

începând din 2013, 80% din cote ar trebui alocate gratuit în 2013, urmând ca alocarea gratuită să scadă anual cu aceeași cantitate, până la eliminarea totală a alocării gratuite în 2020. Comunitatea și statele membre ar trebui să depună în continuare eforturi în vederea ajungerii la un acord privind măsurile globale de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră generate de industria aviatică.

...orice alocare tranzitorie cu titlu gratuit, inclusiv în cazul instalațiilor nou intrate, trebuie să se bazeze pe norme aplicabile la nivel comunitar...

Pentru a evita denaturarea concurenței, alocările tranzitorii cu titlu gratuit ar trebui să se bazeze pe norme armonizate la nivel comunitar. Aceste norme ar trebui să țină seama de cele mai eficiente tehnici din punct de vedere al energiei și al emisiilor de gaze cu efect de seră, de produsele de substituție, de procesele alternative de producție, de utilizarea biomasei, precum și de captarea și stocarea gazelor cu efect de seră. Normele respective nu trebuie să ofere stimulente nedorite de creștere a nivelului emisiilor.

Instalațiile închise nu vor mai beneficia de cote gratuite. Propunerea prevede crearea unei rezerve comunitare pentru instalațiile nou intrate. Cotele alocate din această rezervă trebuie să respecte normele de alocare aplicabile în cazul instalațiilor existente.

5. CONECTAREA CU SISTEME DE COMERCIALIZARE A DREPTURILOR DE EMISIE DIN ȚĂRI TERȚE ȘI MIJLOACELE ADECVATE DE IMPLICARE A STATELOR ÎN CURS DE DEZVOLTARE ȘI A ȚĂRILOR CU ECONOMIE ÎN TRANZIȚIE

Conectarea cu alte sisteme de comercializare a drepturilor de emisie în vederea creării unei piețe mondiale a carbonului...

Ar trebui să existe posibilitatea de a conecta EU ETS la alte sisteme obligatorii de comercializare a drepturilor de emisie care stabilesc plafoane absolute pentru emisii în țări sau unități administrative, prin intermediul acordurilor și dispozițiilor vizând recunoașterea cotelor între EU ETS și sistemul de comercializare a drepturilor de emisie cu care va fi realizată o conexiune.

În acord cu concluziile Consiliului European din martie 2007, UE s-a angajat să își reducă emisiile de gaze cu efect de seră cu 30% în cazul încheierii unui acord internațional. Termenii unui astfel de acord vor afecta numărul cumulat al cotelor disponibile în EU ETS conectat la alte sisteme de comercializare a drepturilor de emisie. Din acest motiv, este necesar să se prevadă dispoziții privind adaptările care se impun, după caz.

...deja existentă din perspectiva creditelor de proiect, dar care necesită armonizare...

Creditele de proiect permit operatorilor din UE să își îndeplinească obligațiile care le revin în cadrul ETS investind în proiecte de reducere a emisiilor în afara UE. Acest instrument poate stimula țările să participe la un acord internațional și poate constitui un instrument rentabil pe termen scurt de îndeplinire a obligațiilor întreprinderilor.

În condițiile prevăzute pentru etapa a doua, vor putea intra în ETS credite în valoare de 1 400 milioane de tone de emisii, respectiv o medie anuală de 280 milioane de tone. În comparație cu emisiile din 2005, plafonul maxim estimat pentru etapa a doua reprezintă o reducere de aproximativ 130 milioane de tone. Dacă operatorii utilizează în întregime aceste credite, vor apărea puține reduceri la nivel intern, iar în cazuri extreme emisiile din cadrul EU ETS ar

putea chiar crește, sporind dificultatea atingerii obiectivului de reducere stabilit de UE pentru 2020. Prin urmare, în a treia perioadă de comercializare ar trebui autorizate credite CDM până la atingerea valorii rămase din nivelul autorizat pentru a doua perioadă de comercializare (2008-2012). În consecință, operatorii ar trebuie să beneficieze de o anumită siguranță privind capacitatea lor de a utiliza aceste credite după 2012, solicitând statelor membre să permită operatorilor să comercializeze anumite reduceri de emisii certificate (CER) aferente unor reduceri de emisii realizate înainte de 2012 contra unor cote valabile începând din 2013. Ar trebui procedat în mod similar și în cazul reducerilor de emisii certificate de înaltă calitate, aferente reducerilor de emisii începând din 2013 din proiecte desfășurate anterior acestui an.

Pentru a asigura condiții egale de concurență în cadrul Comunității, ar trebui armonizată utilizarea creditelor pentru reduceri de emisii de către operatorii din cadrul sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisie. Odată ce Comunitatea va fi încheiat un acord internațional satisfăcător, accesul la credite din proiecte desfășurate în țări terțe va fi sporit, în tandem cu creșterea nivelului reducerii emisiilor care trebuie obținut în cadrul EU ETS (respectiv de la 20% la 30%). În lipsa unui astfel de acord, utilizarea în continuare a reducerilor de emisii certificate ar submina acest stimulent și ar îngreuna atingerea obiectivelor EU privind utilizarea sporită a energiilor regenerabile.

Deși începând din 2013 nu pot exista unități de reducere a emisiilor (ERU) pentru reduceri de emisii înainte de intrarea în vigoare a unui viitor acord internațional privind schimbările climatice, proiectele care generează anticipat aceste unități pot fi recunoscute în continuare prin acorduri bilaterale sau multilaterale încheiate cu țări terțe. În eventualitatea încheierii unui astfel de acord internațional, creditele CDM vor fi acceptate în EU ETS numai dacă provin din țările terțe care au ratificat acordul internațional. Ar trebui incluse dispoziții care vizează descurajarea comportamentelor de tip „parazit” ale întreprinderilor din state care nu au încheiat un acord internațional, cu excepția cazului în care întreprinderile respective au sediul în țări terțe sau unități administrative aflate în conexiune cu sistemul comunitar de comercializare a cotelor de emisie.

Utilizarea reducerilor de emisii certificate ar trebui să fie coerentă cu obiectivul UE de a genera 20% din energie din surse regenerabile până în 2020 și de a promova eficiența energetică, inovația și dezvoltarea tehnologică. Fără a submina atingerea acestor obiective, ar trebui prevăzută posibilitatea încheierii unor acorduri cu țări terțe în vederea atragerii de investiții în aceste țări de natură să genereze reduceri suplimentare reale ale emisiilor de gaze cu efect de seră, stimulând în același timp inovația în întreprinderile europene și dezvoltarea tehnologică în țările terțe. Aceste acorduri pot fi ratificate de mai multe țări.

Proiectele care reduc emisiile de gaze cu efect de seră în Comunitate ar trebui să fie autorizate să emită cote, cu condiția respectării anumitor cerințe necesare pentru a garanta funcționarea corectă a EU ETS. Aceste cerințe ar include adoptarea unor norme armonizate pentru aceste proiecte la nivel comunitar, ar exclude dubla contabilizare a reducerilor de emisii și orice obstacol afectând domeniul de aplicare al EU ETS, precum și adoptarea altor măsuri de politică vizând reducerea emisiilor, neincluse în sistemul comunitar. În cele din urmă, aceste proiecte nu trebuie să antreneze o sarcină administrativă exagerată, ci ar trebui să se bazeze pe norme simple, ușor de aplicat.

6. INTRARE ÎN VIGOARE

Obligația prezentării planurilor naționale de alocare va fi înlocuită de prezenta propunere la intrarea sa în vigoare. În eventualitatea unei întârzieri a intrării în vigoare, statele membre au obligația în cadrul actualului EU ETS de a elabora și prezenta până în iunie 2011 planurile naționale de alocare pentru perioada 2013–2017. Începând cu 2013, actuala directivă permite licitarea tuturor cotelor. Cotele gratuite ar constitui un ajutor de stat care ar trebui justificat în temeiul articolelor 87 și 88 din Tratatul CE. În vederea sporirii certitudinii și transparenței, în această etapă, Comisia consideră că planurile naționale de alocare vor putea fi acceptate numai în cazul în care cantitatea totală va scădea cel puțin conform celor prevăzute de prezenta propunere, iar cotele gratuite propuse nu depășesc fie valoarea stabilită prin prezenta propunere, fie valoarea calculată în conformitate cu dispozițiile acesteia.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea îmbunătățirii și extinderii sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei¹²,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹³,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor¹⁴,

hotărând în conformitate cu procedura stabilită la articolul 251 din tratat¹⁵,

întrucât:

- (1) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului¹⁶ a stabilit un sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității pentru a promova o metodă rentabilă și eficientă din punct de vedere economic de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră.
- (2) Obiectivul final al Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice, aprobată în numele Comunității Europene prin Decizia 94/69/CE a Consiliului din 15 decembrie 1993 privind încheierea Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice (UNFCCC)¹⁷, este stabilizarea concentrațiilor de gaze cu efect de seră din atmosferă la un nivel care previne interferențele antropice periculoase cu sistemul climatic. Pentru a atinge acest obiectiv, creșterea globală a temperaturii medii anuale la suprafață nu ar trebui să

¹² JO C , , p. .

¹³ JO C , , p. .

¹⁴ JO C , , p. .

¹⁵ JO C , , p. .

¹⁶ JO L 275, 25.10.2003, p. 32. Directivă modificată prin Directiva 2004/101/CE (JO L 338, 13.11.2004, p. 18).

¹⁷ JO L 33, 7.2.1994, p. 11.

depășească nivelurile preindustriale cu mai mult de 2°C. Cel mai recent raport al Comitetului interguvernamental pentru schimbări climatice (IPCC)¹⁸ sugerează că acest obiectiv poate fi realizat numai dacă emisiile globale de gaze cu efect de seră încetează să crească cel târziu în 2020. Aceasta presupune intensificarea eforturilor depuse de Comunitate, implicarea rapidă a țărilor dezvoltate și încurajarea participării țărilor în curs de dezvoltare la procesul de reducere a emisiilor.

- (3) Consiliul European¹⁹ și-a exprimat angajamentul ferm de a reduce până în 2020 emisiile totale de gaze cu efect de seră din Comunitate cu cel puțin 20% în raport cu nivelurile din 1990 și cu 30% în cazul în care și alte țări dezvoltate se angajează să obțină reduceri comparabile ale emisiilor, iar țările în curs de dezvoltare mai avansate din punct de vedere economic aduc o contribuție adecvată, în funcție de responsabilitățile și capacitățile lor. Emisiile globale de gaze cu efect de seră ar trebui reduse până în 2050 cu cel puțin 50% față de nivelurile din 1990. Toate sectoarele economice ar trebui să contribuie în vederea realizării acestui obiectiv de reducere a emisiilor.
- (4) Pentru a contribui la atingerea acestor obiective pe termen lung, este necesară definirea unui plan de reducere a emisiilor instalațiilor care fac obiectul sistemului comunitar. Pentru îndeplinirea în condiții rentabile a angajamentului Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu cel puțin 20% în comparație cu nivelurile din 1990, cotele de emisie alocate instalațiilor respective ar trebui să fie până în 2020 cu 21% mai mici față de nivelurile emisiilor din 2005.
- (5) Pentru a consolida gradul de certitudine și previzibilitatea sistemului comunitar, ar trebui prevăzute dispoziții care vizează creșterea nivelului contribuției sistemului comunitar la obținerea unei reduceri totale mai mari de 20%, în special în perspectiva obiectivului unei reduceri cu 30% până în 2020, obiectiv fixat de Consiliul European și considerat necesar din punct de vedere științific pentru evitarea unor schimbări climatice periculoase.
- (6) Odată ce Comunitatea și țările terțe vor fi încheiat un acord internațional vizând luarea măsurilor adecvate la nivel global după 2012, creditele pentru reducerile de emisii din aceste țări ar trebui să beneficieze de un sprijin considerabil. În așteptarea unui astfel de acord, ar trebui totuși oferită o mai mare siguranță în ceea ce privește utilizarea în continuare a creditelor generate în afara Comunității.
- (7) Deși experiența acumulată în cursul primei perioade de comercializare atestă potențialul sistemului comunitar, iar finalizarea planurilor naționale de alocare pentru a doua perioadă de comercializare va genera reduceri semnificative ale emisiilor până în 2012, reexaminarea a confirmat că un sistem mai armonizat de comercializare a emisiilor este absolut necesar pentru a eficientiza utilizarea beneficiilor provenite din comercializarea cotelor, pentru a evita perturbarea pieței interne și pentru a facilita conectarea cu alte sisteme de comercializare a drepturilor de emisie. În afară de aceasta, ar trebui garantată o mai mare previzibilitate, iar domeniul de aplicare al sistemului ar trebui extins prin includerea unor noi sectoare și tipuri de gaze, atât

¹⁸ Al patrulea raport de evaluare al Comitetului interguvernamental pentru schimbările climatice, adoptat la 17 noiembrie 2007, în Valencia, Spania; textul este disponibil la adresa www.ipcc.ch.

¹⁹ Concluziile reuniunii Consiliului European din 8-9 martie 2007 la Bruxelles.

pentru a consolida semnalul referitor la prețul carbonului în vederea atragerii investițiilor necesare, cât și pentru a crea noi posibilități de reducere, de natură să conducă la scăderea costurilor totale de reducere a emisiilor și la creșterea eficienței sistemului.

- (8) Este necesar ca definiția gazelor cu efect de seră să fie aliniată la definiția dată de UNFCCC, iar modul de stabilire și actualizare a potențialului de încălzire globală al diferitelor gaze cu efect de seră ar trebui clarificat.
- (9) Sistemul comunitar ar trebui să fie extins pentru a include instalații ale căror emisii pot fi monitorizate, raportate și verificate cu aceeași acuratețe ca în cazul cerințelor de monitorizare, raportare și verificare aplicabile în prezent.
- (10) Pentru cazurile în care instalațiilor mici ale căror emisii nu depășesc pragul de 10 000 de tone de CO₂ pe an li se aplică măsuri echivalente de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, în special măsuri fiscale, statele membre ar trebui să dispună de o procedură de a exclude aceste instalații mici din sistemul de comercializare a cotelor pe durata aplicării măsurilor echivalente. Din motive de simplitate administrativă, acest prag oferă relativ cel mai mare avantaj în ceea ce privește reducerea costurilor administrative pentru fiecare tonă exclusă din sistem. Ca urmare a abandonării perioadelor de alocare de cinci ani, și pentru a consolida gradul de certitudine și previzibilitate, ar trebui prevăzute dispoziții cu privire la frecvența revizuirii permiselor de emisii de gaze cu efect de seră.
- (11) Cantitatea cotelor alocate la nivel comunitar, calculată de la mijlocul perioadei 2008-2012, ar trebui să scadă în mod linear, garantând că sistemul de comercializare a cotelor asigură în timp reduceri treptate și previzibile ale emisiilor. Scăderea anuală a cantității cotelor ar trebui să fie egală cu 1,74% din volumul cotelor emise de statele membre în temeiul deciziilor Comisiei privind planurile naționale de alocare ale statelor membre pentru perioada 2008-2012, astfel încât sistemul comunitar să contribuie în mod rentabil la atingerea obiectivului Comunității de a-și reduce emisiile totale cu cel puțin 20% până în 2020.
- (12) Această contribuție este echivalentă cu o reducere a emisiilor în 2020 în cadrul sistemului comunitar de 21% în comparație cu nivelurile raportate în 2005, incluzând efectul extinderii sferei de aplicare din 2005-2007 până în 2008-2012 și valorile emisiilor înregistrate în 2005 pentru sectorul de comercializare, care au fost utilizate la evaluarea planurilor naționale de alocare ale Bulgariei și României pentru perioada 2008-2012; cantitatea totală a cotelor de alocat pentru 2020 ar fi așadar de maximum 1 720 milioane. Cantitatea exactă a emisiilor va fi calculată de îndată ce statele membre emit cote în temeiul deciziilor Comisiei privind planurile lor naționale de alocare pentru perioada 2008-2012, dat fiind că aprobarea cotelor pentru anumite instalații depindea de justificarea și verificarea emisiilor provenite de la acestea. După emiterea cotelor pentru perioada 2008-2012, Comisia va publica volumul cotelor alocat la nivel comunitar. Cantitatea cotelor alocate în Comunitate ar trebui adaptată pentru a se ține seama de instalațiile incluse în sistemul comunitar în perioada 2008-2012 sau începând din 2013.

- (13) Efortul suplimentar pe care economia europeană va trebui să îl depună cere, *inter alia*, ca sistemul comunitar revizuit să funcționeze cu o eficiență economică maximă, pe baza unor condiții pe deplin armonizate de alocare în cadrul Comunității. Prin urmare, principiul de bază al alocării ar trebui să fie licitarea, deoarece este cea mai simplă soluție și este considerată în general ca fiind cea mai eficientă din punct de vedere economic. De asemenea, licitarea ar trebui să elimine profiturile excepționale și să plaseze instalațiile nou intrate și economiile cu o creștere superioară mediei în condiții de concurență comparabile cu cele de care beneficiază instalațiile existente.
- (14) Este necesar ca toate statele membre să facă investiții importante pentru a reduce până în 2020 emisiile de carbon generate de economiile lor, iar acele state membre al căror venit pe cap de locuitor este semnificativ mai mic decât media comunitară și ale căror economii se află în curs de recuperare a decalajului față de statele membre mai prospere trebuie să depună eforturi considerabile pentru a-și îmbunătăți eficiența energetică. Ținând seama de obiectivul de eliminare a denaturării concurenței intracomunitare și de obiectivul asigurării unui maxim de eficiență economică în procesul de transformare a economiei UE într-o economie cu emisii scăzute de carbon, nu ar fi adecvat ca sectoarele economice să beneficieze de tratamente diferite în statele membre, în cadrul sistemului comunitar. Prin urmare, este necesar să fie create alte mecanisme de sprijinire a eforturilor statelor membre cu un nivel relativ mai mic al venitului pe cap de locuitor și cu bune perspective de creștere. 90% din cantitatea totală a cotelor de licitat ar trebui distribuită între statele membre în funcție de nivelul aferent de emisii înregistrat în 2005 în cadrul sistemului comunitar. Din motive de solidaritate și de dezvoltare în cadrul Comunității, 10% din această cantitate ar trebui distribuită în beneficiul statelor membre în cauză, pentru a fi utilizată în vederea reducerii emisiilor și adaptării la efectele schimbărilor climatice. În distribuirea acestei cantități de 10% ar trebui să se țină seama de nivelul venitului pe cap de locuitor înregistrat în 2005 și de perspectivele de creștere ale statelor membre, iar statele membre cu venituri mai mici pe cap de locuitor și perspective bune de creștere ar trebui să beneficieze de cantități mai importante. Statele membre cu un venit mediu pe cap de locuitor care depășește cu 20% media comunitară ar trebui să contribuie la această distribuție, cu excepția cazului în care costurile directe ale pachetului global estimate în SEC(2008) 85 depășesc 0,7% din PIB.
- (15) Date fiind eforturile considerabile de combatere a schimbărilor climatice și de adaptare la efectele inevitabile ale acestora, este necesar ca cel puțin 20% din veniturile obținute în urma licitării cotelor să fie utilizate pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, pentru adaptarea la efectele schimbărilor climatice, pentru finanțarea cercetării și dezvoltării în domeniul reducerii emisiilor și adaptării, pentru dezvoltarea energiilor regenerabile în vederea îndeplinirii angajamentului UE de a genera 20% din energie din surse regenerabile până în 2020, pentru îndeplinirea angajamentului Comunității de a crește eficiența energetică cu 20% până în 2020, pentru captarea și stocarea geologică a gazelor cu efect de seră, pentru contribuția la Fondul Global pentru Energii Regenerabile și Eficiență Energetică²⁰, pentru măsurile de evitare a defrișărilor și pentru facilitatea adaptării în țările în curs de dezvoltare, precum și pentru soluționarea problemelor sociale determinate în cazul persoanelor cu venituri mici și mijlocii de posibila creștere a prețului energiei electrice. Acest procent este cu mult inferior veniturilor nete pe care autoritățile publice estimează că le vor obține în

²⁰

COM(2006) 583 final, 6 octombrie 2006.

urma licitațiilor, ținând seama de reducerea potențială a veniturilor provenite din impozitele pe profit. În plus, veniturile obținute din licitarea cotelor ar trebui utilizate pentru a acoperi cheltuielile administrative legate de gestionarea sistemului comunitar. Ar trebui prevăzute dispoziții privind monitorizarea utilizării în aceste scopuri a fondurilor provenite din licitații. O astfel de notificare nu scutește statele membre de obligația de a notifica anumite măsuri naționale, obligație prevăzută la articolul 88 alineatul (3) din tratat. Directiva nu aduce atingere rezultatului oricăror proceduri viitoare de ajutor de stat care ar putea fi întreprinse în temeiul articolelor 87 și 88 din tratat.

- (16) În consecință, este necesar ca, începând cu 2013, licitarea integrală a cotelor să devină obligatorie pentru sectorul energiei, ținând seama de posibilitatea acestui sector de a transfera costurile mărite aferente CO₂; nu trebuie alocate cote gratuite pentru captarea și stocarea carbonului, această practică fiind deja încurajată de absența obligației de a restitui cotele aferente emisiilor stocate. Pentru a evita denaturarea concurenței, producătorii de energie electrică ar putea beneficia de cote gratuite pentru energia termică produsă prin cogenerare cu randament ridicat, astfel cum este definită de Directiva 2004/8/CE, în cazul în care energia termică produsă de instalații din alte sectoare ar beneficia, de asemenea, de cote gratuite.
- (17) În cazul celorlalte sectoare incluse în sistemul comunitar, ar trebui prevăzut un sistem tranzitoriu în cadrul căruia cotele gratuite din 2013 ar reprezenta 80% din valoarea corespunzătoare procentului emisiilor totale la nivel comunitar din perioada 2005-2007, imputabile instalațiilor în cauză, raportat la volumul total anual al cotelor la nivel comunitar. Prin urmare, alocarea cu titlu gratuit a cotelor ar trebui să scadă în fiecare an cu aceeași cantitate, până la eliminarea totală a alocării gratuite în 2020.
- (18) Alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor ar trebui realizată în conformitate cu norme armonizate la nivel comunitar (valori de referință), astfel încât să se evite denaturarea concurenței în cadrul Comunității. Aceste norme ar trebui să țină seama de cele mai eficiente tehnici din punct de vedere al energiei și al emisiilor de gaze cu efect de seră, de produsele de substituție, de procesele alternative de producție, de utilizarea biomasei și a energiilor regenerabile, precum și de captarea și stocarea gazelor cu efect de seră. Este necesar ca normele respective să nu favorizeze creșterea nivelului emisiilor și să garanteze că o parte din ce în ce mai mare a acestor cote face obiectul unor licitații. Alocările trebuie fixate înaintea perioadei de comercializare, astfel încât să permită funcționarea corectă a pieței. De asemenea, normele respective trebuie să evite denaturarea concurenței pe piața energiei electrice și energiei termice furnizate instalațiilor industriale. Normele trebuie să se aplice instalațiilor nou intrate care desfășoară aceleași activități ca instalațiile existente ce beneficiază de cote gratuite cu caracter tranzitoriu. Pentru a evita orice denaturare a concurenței pe piața internă, este necesar ca producția de energie electrică realizată de instalațiile nou intrate să nu beneficieze de alocări cu titlu gratuit. Cotele rămase în rezerva pentru instalațiile nou intrate în 2020 ar trebui scoase la licitație.

- (19) Comunitatea va continua să dețină un rol esențial în negocierea unui acord internațional ambițios, care va permite atingerea obiectivului de limitare a creșterii temperaturii globale la 2°C; progresele realizate la Bali²¹ în acest sens sunt un semnal încurajator. În cazul în care alte țări dezvoltate și alți mari emițători de gaze cu efect de seră nu participă la acest acord internațional, aceasta ar putea contribui la creșterea nivelului emisiilor de gaze cu efect de seră din țări terțe unde industriile nu ar face obiectul acelorași constrângeri în materie de emisie de carbon (fenomenul relocării emisiilor de dioxid de carbon), creând în același timp dezavantaje economice pentru anumite sectoare și subsectoare comunitare mari consumatoare de energie și supuse concurenței internaționale. Aceasta ar submina integritatea ecologică și beneficiile acțiunilor întreprinse de Comunitate. Pentru a acoperi riscul relocării emisiilor de dioxid de carbon, Comunitatea va alocă sectoarelor și subsectoarelor care îndeplinesc criteriile aplicabile cote gratuite de până la 100%. Definirea acestor sectoare și subsectoare, precum și măsurile care se impun vor face obiectul unei reevaluări, astfel încât să se asigure luarea măsurilor acțiuni doar acolo unde este necesar și să se evite supracompensarea. În cazul anumitor sectoare și subsectoare, dacă se poate dovedi corespunzător că riscul relocării emisiilor de dioxid de carbon nu poate fi prevenit în alt mod, iar energia electrică reprezintă o pondere ridicată din costurile de producție și este produsă eficient, atunci măsurile adoptate pot lua în considerare consumul de energie electrică din cadrul procesului de producție, fără a schimba cantitatea totală de cote.
- (20) Prin urmare, Comisia ar trebui să reexamineze situația până în iunie 2011, să consulte toți partenerii sociali implicați și, ținând seama de rezultatul negocierilor internaționale, să prezinte un raport însoțit de propuneri adecvate. În acest context, Comisia ar trebui să identifice, până cel târziu la 30 iunie 2010, sectoarele sau subsectoarele industriale mari consumatoare de energie care ar putea fi afectate de fenomenul relocării emisiilor de dioxid de carbon. Analiza Comisiei ar trebui să se bazeze pe evaluarea incapacității de a transfera costurile cotelor necesare în prețul produselor, fără a se înregistra pierderi semnificative ale cotei de piață în favoarea instalațiilor din afara Comunității care nu desfășoară acțiuni comparabile de reducere a emisiilor. Sectoarele mari consumatoare de energie identificate ca fiind expuse unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon ar putea beneficia de o valoare mai mare a cotelor gratuite sau ar putea fi introdus un sistem eficient de echivalare în acest sens, de natură să aducă pe poziții comparabile instalațiile comunitare expuse unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon și instalațiile din țări terțe. Un astfel de sistem ar putea impune importatorilor cerințe care nu ar fi mai puțin favorabile decât cele aplicabile instalațiilor din UE, de exemplu prin solicitarea de a restitui cotele. Orice acțiune întreprinsă va trebui să respecte principiile UNFCCC, în special principiul responsabilităților comune, dar diferențiate, și al capacităților aferente, ținând seama de situația specială a țărilor cel mai puțin dezvoltate. De asemenea, trebuie respectate obligațiile internaționale ale Comunității, inclusiv acordul OMC.

²¹ A treisprezecea conferință a părților la UNFCCC și a treia reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto, desfășurate la Bali (Indonezia), în perioada 3-14 decembrie 2007.

- (21) Pentru a garanta condiții egale de concurență în cadrul Comunității, ar trebui armonizată utilizarea de către operatorii din cadrul sistemului comunitar a creditelor provenite din reduceri de emisii realizate în afara Comunității. Protocolul de la Kyoto la UNFCCC stabilește obiective cuantificate de emisii pentru țările dezvoltate pentru perioada 2008-2012 și prevede crearea reducerilor de emisii certificate (CER) și a unităților de reducere a emisiilor (ERU) în cadrul proiectelor legate de Mecanismul de dezvoltare ecologică (CDM) și al proiectelor cu implementare în comun, precum și utilizarea lor de către țările dezvoltate în vederea realizării unei părți din aceste obiective. Deși Protocolul de la Kyoto nu permite crearea de unități de reducere a emisiilor începând din 2013 în absența unor noi obiective cuantificate de emisii stabilite pentru țările gazdă, pot fi create în continuare credite CDM. În eventualitatea încheierii unui acord internațional privind schimbările climatice, ar trebui prevăzută utilizarea în continuare a reducerilor de emisii certificate și a unităților de reducere a emisiilor provenind din țările parte la acordul respectiv. În lipsa unui astfel de acord, a prevedea utilizarea în continuare a reducerilor de emisii certificate și a unităților de reducere a emisiilor ar submina acest stimul și ar îngreuna atingerea obiectivelor Comunității privind sporirea utilizării energiilor regenerabile. Utilizarea CER și a ERU ar trebui să fie coerentă cu obiectivul UE de a genera 20% din energie din surse regenerabile până în 2020 și de a promova eficiența energetică, inovația și dezvoltarea tehnologică. Fără a submina atingerea acestor obiective, ar trebui prevăzută posibilitatea încheierii unor acorduri cu țări terțe, în vederea oferirii de stimulente pentru reducerea emisiilor din aceste țări, de natură să genereze reduceri reale suplimentare ale emisiilor de gaze cu efect de seră, stimulând în același timp inovația în cadrul întreprinderilor stabilite în Comunitate și dezvoltarea tehnologică în țările terțe. Aceste acorduri pot fi ratificate de mai multe țări. Odată ce Comunitatea va fi încheiat un acord internațional satisfăcător, accesul la credite din proiecte desfășurate în țări terțe va fi sporit, în același timp cu creșterea nivelului reducerii emisiilor care trebuie obținut în cadrul sistemului comunitar.
- (22) Din motive de previzibilitate, operatorii ar trebuie să beneficieze de o anumită siguranță privind capacitatea lor de a utiliza după 2012 reducerile certificate de emisii și unitățile de reducere a emisiilor provenite din tipuri de proiecte acceptate de toate statele membre în sistemul comunitar în perioada 2008-2012, până la atingerea nivelului autorizat pentru perioada 2008-2012. Întrucât preluarea de către statele membre a CER și ERU deținute de operatori între perioadele de angajament prevăzute de acordurile internaționale („reportarea” CER și ERU) nu poate avea loc înainte de 2015, și numai în cazul în care statele membre aleg să permită reportarea acelor CER și ERU în contextul unor drepturi limitate de reportare, această siguranță ar trebui oferită prin a solicita statelor membre să permită operatorilor să comercializeze respectivele CER și ERU aferente unor reduceri de emisii realizate înainte de 2012 pentru cote valabile începând din 2013. Cu toate acestea, întrucât statele membre nu ar trebui să fie obligate să accepte CER și ERU pe care nu sunt sigure că le vor putea folosi în vederea îndeplinirii angajamentelor lor internaționale, este necesar ca această cerință să nu se mai aplice după 31 decembrie 2014. Operatorii ar trebui să beneficieze de aceeași siguranță și în ceea ce privește CER provenite din proiecte care au fost desfășurate înainte de 2013 pentru reduceri de emisii începând din 2013.

- (23) În cazul în care încheierea unui acord internațional este întârziată, ar trebui prevăzută posibilitatea de a utiliza credite provenind din proiecte de bună calitate în sistemul comunitar de comercializare a cotelor, prin intermediul unor acorduri încheiate cu țări terțe. Aceste acorduri, care pot fi bilaterale sau multilaterale, ar putea permite recunoașterea în continuare în cadrul sistemului comunitar a proiectelor care au generat ERU până în 2012, dar nu mai pot face acest lucru în temeiul protocolului de la Kyoto.
- (24) Țările cel mai puțin dezvoltate sunt deosebit de vulnerabile la efectele schimbărilor climatice și nu sunt responsabile decât pentru o parte foarte mică din emisiile de gaze cu efect de seră. Prin urmare, utilizarea veniturilor provenite din licitații pentru facilitarea adaptării țărilor în curs de dezvoltare la efectele schimbărilor climatice ar trebui să includă o prioritate specială acordată nevoilor țărilor cel mai puțin dezvoltate. Dat fiind că foarte puține proiecte CDM au fost puse în practică în aceste țări, este necesar să se ofere o anumită certitudine privind acceptarea creditelor provenind din proiecte demarate după 2012 în aceste țări, chiar și în absența unui acord internațional. Ar trebui ca țările cel mai puțin dezvoltate să beneficieze de acest drept până în 2020, cu condiția să fi ratificat până la acel moment fie un acord global privind schimbările climatice, fie un acord bilateral sau multilateral cu Comunitatea.
- (25) În eventualitatea încheierii unui acord internațional privind schimbările climatice, creditele CDM din țări terțe ar trebui acceptate în sistemul comunitar numai după ce țările respective ratifică acordul internațional respectiv.
- (26) Comunitatea și statele membre ar trebui să autorizeze activitățile de proiect numai în cazul în care toți participanții la proiect își au sediile în țări care au încheiat acordul internațional privind proiectele respective, astfel încât să fie descurajate comportamentele de tip „parazit” al întreprinderilor din state care nu au încheiat un acord internațional, cu excepția cazului în care aceste întreprinderi își au sediul în țări sau unități administrative subfederale sau regionale conectate la sistemul comunitar de comercializare a cotelor de emisie.
- (27) Ținând seama de experiența dobândită, ar trebui îmbunătățite dispozițiile sistemului comunitar cu privire la monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor.
- (28) Pentru a clarifica faptul că domeniul de acoperire al prezentei directive include toate tipurile de cazane, arzătoare, turbine, încălzitoare, furnale, incineratoare, cuptoare, uscătoare, motoare, torțe și unități de post-combustie termică sau catalitică, ar trebui adăugată o definiție a instalațiilor de ardere.
- (29) Pentru a asigura posibilitatea de a transfera cote între persoane din cadrul Comunității, fără restricție, și pentru ca sistemul comunitar să poată fi conectat la alte sisteme de comercializare a drepturilor de emisie din țări și unități administrative subfederale și regionale, începând din ianuarie 2013, toate cotele trebuie să fie înregistrate în registrul comunitar creat prin Directiva 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004²². Aceasta nu aduce atingere păstrării registrelor naționale pentru emisii care nu fac obiectul sistemului comunitar.

²² JO L 49, 19.02.2004, p. 1.

- (30) Este necesar ca, începând din 2013, captarea, transportul și stocarea geologică a gazelor cu efect de seră să fie acoperite de sistemul comunitar în mod armonizat.
- (31) Ar trebui prevăzute modalități de a permite recunoașterea reciprocă a cotelor între sistemul comunitar și alte sisteme obligatorii de comercializare a drepturilor de emisie de gaze cu efect de seră, care stabilesc plafoane absolute pentru emisii, existente în terțe țări sau unități administrative subfederale sau regionale.
- (32) Ținând seama de experiența acumulată în aplicarea sistemului comunitar, ar trebui să se prevadă posibilitatea de a emite cote pentru proiecte vizând reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, cu condiția ca aceste proiecte să se desfășoare în conformitate cu norme armonizate adoptate la nivel comunitar, să nu conducă la dubla contabilizare a reducerilor de emisii și să nu afecteze domeniul de aplicare al sistemului comunitar sau adoptarea altor măsuri de politică vizând reducerea emisiilor, care nu sunt incluse în sistemul comunitar.
- (33) [În ceea ce privește strategia de alocare, industria aviatică ar trebui să beneficieze de același tratament ca și celelalte industrii care beneficiază de alocări tranzitorii cu titlu gratuit și nu ca producătorii de energie electrică. Aceasta înseamnă că 80% din cote ar trebui alocate gratuit în 2013, urmând ca alocarea gratuită să scadă anual cu aceeași cantitate, până la eliminarea totală a alocării gratuite în 2020. Comunitatea și statele membre ar trebui să depună în continuare eforturi în vederea ajungerii la un acord privind măsurile globale de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră generate de industria aviatică și să reexamineze situația acestui sector în cadrul următoarei revizuirii a sistemului comunitar.]
- (34) Ar trebui adoptate măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei²³. În special, trebuie să se acorde Comisiei competența de a adopta măsuri privind licitarea cotelor, alocarea cu caracter tranzitoriu a cotelor la nivel comunitar, monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor, acreditarea verifcătorilor, precum și punerea în aplicare a normelor armonizate aplicabile proiectelor. Deoarece au un domeniu general de aplicare și sunt concepute pentru a modifica elemente neesențiale din prezenta directivă și pentru a completa prezenta directivă prin adăugarea sau modificarea unor elemente noi neesențiale, aceste măsuri trebuie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (35) Prin urmare, Directiva 2003/87/CE ar trebui modificată în consecință.
- (36) Este necesar să se prevadă transpunerea rapidă a dispozițiilor care pregătesc noul mod de funcționare a sistemului comunitar începând din 2013.
- (37) Pentru a încheia în mod corect perioada de comercializare 2008-2012, dispozițiile Directivei 2003/87/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/101/CE, ar trebui să se aplice în continuare fără a afecta posibilitatea Comisiei de a adopta măsurile necesare pentru noul mod de funcționare a sistemului comunitar începând din 2013.

²³ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

- (38) Aplicarea prezentei directive nu aduce atingere articolelor 87 și 88 din Tratatul CE.
- (39) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute în special de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.
- (40) Având în vedere că obiectivele prezentei directive nu pot fi suficient realizate de către statele membre acționând individual și, în consecință, date fiind dimensiunile și efectele, acestea pot fi mai bine realizate la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru a se realiza acest obiectiv,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1
Modificarea Directivei 2003/87/CE

Directiva 2003/87/CE se modifică după cum urmează:

- (1) La articolul 1 se adaugă următorul paragraf:

„De asemenea, prevede creșterea nivelului de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, astfel încât să contribuie la obținerea nivelurilor considerate necesare din punct de vedere științific pentru a evita schimbări climatice periculoase.”

- (2) Articolul 3 se modifică după cum urmează:

- (a) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) «gaze cu efect de seră» înseamnă gazele enumerate în anexa II și alte componente gazoase ale atmosferei, atât naturale, cât și antropogene, care absorb și reemit radiație infraroșie;”

- (b) litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) «instalație nou intrată» înseamnă orice instalație care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile enumerate în anexa I, care a obținut un permis de emisie de gaze cu efect de seră după ce a prezentat Comisiei lista menționată la articolul 11 alineatul (1);”

- (c) se adaugă următoarele litere:

„[(t)] «instalație de ardere» înseamnă orice unitate tehnică staționară în care sunt oxidați combustibili pentru a produce energie termică sau energie mecanică, sau ambele, și în care se desfășoară alte activități direct asociate, inclusiv spălarea gazelor reziduale;

[(u)] «producător de energie electrică» înseamnă o instalație care, la 1 ianuarie 2005 sau după această dată, a produs energie electrică în vederea vânzării către părți terțe și care este acoperită numai de categoria «Furnizare de energie electrică sau de energie termică» din anexa I.”

(3) Articolul 5 litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) măsurilor planificate pentru monitorizarea și raportarea emisiilor în conformitate cu regulamentul menționat la articolul 14.”

(4) La articolul 6 alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:

„La intervale de cel mult cinci ani, autoritatea competentă examinează permisul de emisie de gaze cu efect de seră și aduce modificările care se impun.”

(5) Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Cantitatea cotelor emise la nivel comunitar

Cantitatea de cote emise anual la nivel comunitar începând din 2013 se diminuează linear pornind de la mijlocul perioadei 2008-2012. Cantitatea respectivă se reduce cu un factor linear de 1,74% în raport cu cantitatea medie anuală totală a cotelor emise de statele membre în conformitate cu deciziile Comisiei privind planurile naționale de alocare pentru perioada 2008-2012.

Comisia publică, până la 30 iunie 2010, cantitatea totală a cotelor pentru 2013, pe baza totalului cantităților cotelor emise de statele membre în conformitate cu deciziile Comisiei privind planurile naționale de alocare pentru perioada 2008-2012.

Comisia reexaminează factorul linear până cel târziu în 2025.”

(6) Se introduce următorul articol 9a:

„Articolul 9a

Ajustarea cantității cotelor emise la nivel comunitar

1. În ceea ce privește instalațiile incluse în sistemul comunitar în perioada 2008-2012 în temeiul articolului 24 alineatul (1), cantitatea cotelor emise începând cu 1 ianuarie 2013 se ajustează pentru a reflecta cantitatea medie anuală a cotelor emise pentru instalațiile respective în cursul perioadei de includere a acestora, cantitate ajustată cu factorul linear menționat la articolul 9.
2. În ceea ce privește instalațiile incluse în sistemul comunitar începând doar cu 2013, statele membre se asigură că operatorii acestor instalații pot prezenta autorității competente vizate date privind emisiile, verificate în mod independent, astfel încât acestea să poată fi luate în considerare la stabilirea cantității de cote care trebuie emise.

Toate aceste date se prezintă până cel târziu la 30 aprilie 2010 autorităților competente vizate, în conformitate cu dispozițiile adoptate în temeiul articolului 14 alineatul (1).

În cazul în care datele prezentate sunt justificate în mod corespunzător, autoritatea competentă informează în acest sens Comisia până la 30 iunie 2010, iar cantitatea cotelor care trebuie emise, ajustată cu factorul linear menționat la articolul 9, se ajustează în consecință.

3. Comisia face publice cantitățile ajustate menționate la alineatele (1) și (2).”

(7) Articolul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 10
Licitarea cotelor

1. Începând din 2013, statele membre scot la licitație toate cotele care nu sunt alocate cu titlu gratuit în conformitate cu articolul 10a.
2. Cantitatea totală a cotelor pe care statele membre trebuie să le scoată la licitație se prezintă după cum urmează:
 - (a) 90% din cantitatea totală a cotelor de licitat se distribuie între statele membre în părți identice cu partea deținută de statul membru vizat din totalul emisiilor verificate în cadrul sistemului comunitar în 2005;
 - (b) 10% din cantitatea totală a cotelor de licitat se distribuie între anumite state membre din motive de solidaritate și dezvoltare în cadrul Comunității, ceea ce înseamnă creșterea cantității cotelor pe care statul membru respectiv le scoate la licitație în temeiul literei (a) cu procente precizate în anexa IIa.

În sensul literei (a), în cazul statelor membre care nu au participat la sistemul comunitar în 2005, partea aferentă se calculează pe baza datelor verificate privind emisiile acestora în cadrul sistemului comunitar în 2007.

Acolo unde este necesar, procentajele menționate la primul paragraf litera (b) se adaptează în mod proporțional pentru ca redistribuția să fie de 10%.

3. Cel puțin 20% din veniturile provenite din licitarea cotelor menționată la alineatul (2), inclusiv toate veniturile provenite din licitarea menționată la alineatul 2 litera (b), ar trebui utilizate în următoarele scopuri:
 - (a) pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, inclusiv prin contribuția la Fondul Global pentru Energii Regenerabile și Eficiență Energetică, pentru adaptarea la efectele schimbărilor climatice și pentru finanțarea cercetării și dezvoltării în domeniul reducerii emisiilor și al adaptării, inclusiv participarea la diverse inițiative în cadrul planului strategic în domeniul tehnologiei energetice;

- (b) pentru dezvoltarea energiilor regenerabile în vederea îndeplinirii angajamentului UE de a genera 20% din energie din surse regenerabile până în 2020 și de a crește eficiența energetică cu 20% până în 2020;
 - (c) pentru captarea și stocarea geologică a gazelor cu efect de seră, în special a celor provenite de la centralele electrice pe cărbune;
 - (d) pentru măsuri de evitare a defrișărilor, în special în țările cel mai puțin dezvoltate;
 - (e) pentru facilitarea adaptării țărilor în curs de dezvoltare la efectele schimbărilor climatice;
 - (f) pentru soluționarea aspectelor sociale în ceea ce privește gospodăriile cu venituri mici și mijlocii, de exemplu prin creșterea eficienței energetice a acestora și prin izolarea termică a locuințelor; și
 - (g) pentru acoperirea cheltuielilor administrative legate de gestionarea sistemului comunitar.
4. Statele membre includ informații privind utilizarea veniturilor pentru fiecare dintre aceste scopuri în rapoartele prezentate în temeiul Deciziei 280/2004/CE.
5. Comisia adoptă, până la 31 decembrie 2010, un regulament privind calendarul, gestionarea și alte aspecte ale licitațiilor, astfel încât acestea să se desfășoare în mod deschis, transparent și nediscriminatoriu. Licitările trebuie concepute astfel încât să se garanteze că operatorii, în special întreprinderile mici și mijlocii incluse în sistemul comunitar, au acces deplin, iar ceilalți participanți nu subminează desfășurarea licitației. Această măsură, destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul [23 alineatul (3)].”
- (8) Se introduc următoarele articolele 10a și 10b:

„Articolul 10a

Norme comunitare tranzitorii privind alocarea de cote cu titlu gratuit

1. Până la 30 iunie 2011, Comisia adoptă dispoziții integral armonizate de punere în aplicare privind alocarea în mod uniform a cotelor menționate la alineatele (2)-(6) și (8).

Aceste măsuri, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul [23 alineatul (3)].

Măsurile menționate la primul paragraf garantează, în măsura posibilului, că modalitățile de alocare încurajează tehnici eficiente din punct de vedere al reducerii gazelor cu efect de seră și al ameliorării randamentului energetic, precum și reducerea emisiilor, ținând seama de cele mai eficiente tehnici, de produse de substituție, de procese alternative de producție, de utilizarea biomasei și de captarea

și stocarea gazelor cu efect de seră, fără să stimuleze creșterea nivelului emisiilor. Sunt interzise alocările cu titlu gratuit pentru producția de energie electrică.

Odată ce Comunitatea va fi încheiat un acord internațional privind schimbările climatice, care prevede reduceri obligatorii ale emisiilor de gaze cu efect de seră comparabile cu cele ale Comunității, Comisia reexaminează aceste măsuri pentru a se asigura că alocarea cu titlu gratuit este utilizată numai în cazuri pe deplin justificate, având în vedere acordul respectiv.

2. Sub rezerva dispozițiilor alineatului (3), nu este permisă alocarea de cote gratuite pentru producătorii de energie electrică, pentru instalațiile de captare, conductele de transport sau siturile de stocare a emisiilor de gaze cu efect de seră.
3. Pot fi alocate cote gratuite producătorilor de energie electrică pentru producția de energie termică prin cogenerare cu randament ridicat, astfel cum este definită de Directiva 2004/8/CE, pentru o cerere justificată din punct de vedere economic, astfel încât să se asigure tratamentul egal cu ceilalți producători de energie termică. În fiecare an ulterior anului 2013, cantitatea totală a cotelor alocate acestor instalații pentru producția de energie termică se ajustează cu factorul linear menționat la articolul 9.
4. Cantitatea maximă de cote utilizată ca bază pentru calcularea cotelor instalațiilor care desfășoară activități în 2013 și au beneficiat de cote gratuite în perioada 2008-2012 nu depășește procentul de emisii al acestor instalații înregistrat în perioada 2005-2007 și raportat la cantitatea totală anuală la nivel comunitar. Dacă este cazul, se aplică un factor de corecție.
5. Cantitatea maximă de cote utilizată ca bază pentru calcularea cotelor instalațiilor care vor fi incluse în sistemul comunitar doar începând cu 2013 nu depășește în 2013 nivelul total verificat al emisiilor provenite de la aceste instalații în perioada 2005-2007. În fiecare an următor, cantitatea totală a cotelor alocate acestor instalații se ajustează cu factorul linear menționat la articolul 9.
6. 5% din cantitatea de cote la nivel comunitar, stabilită în conformitate cu articolele 9 și 9a pentru perioada 2013-2020, constituie o rezervă pentru instalațiile nou intrate, acesta fiind procentul maxim care poate fi alocat instalațiilor nou intrate în conformitate cu normele adoptate în temeiul alineatului (1) al prezentului articol.

Cantitățile de cote alocate se ajustează cu factorul linear menționat la articolul 9.

Sunt interzise alocările cu titlu gratuit pentru producerea de energie electrică de către instalațiile nou intrate.

7. Sub rezerva dispozițiilor articolului 10b, cantitatea de cote alocate cu titlu gratuit în temeiul alineatelor (3)-(6) ale prezentului articol [și al articolului 3c alineatul (2)] în 2013 este de 80% din cantitatea stabilită în conformitate cu măsurile menționate la alineatul (1); alocarea cu titlu gratuit scade apoi în fiecare an cu aceeași cantitate, până la eliminarea totală a alocării gratuite în 2020.

8. În 2013 și în fiecare an ulterior până în 2020, instalațiilor din sectoarele expuse la un risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon li se atribuie cote gratuite până la 100% din cantitatea stabilită în conformitate cu alineatele (2)-(6).
9. Până cel târziu la 30 iunie 2010 și, ulterior, la fiecare 3 ani, Comisia stabilește care sunt sectoarele vizate la alineatul (8).

Această măsură, destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul [23 alineatul (3)].

Pentru a stabili sectoarele respective, în conformitate cu primul paragraf, Comisia ține seama de măsura în care sectorul sau subsectorul în cauză poate transfera costul cotelor solicitate în prețul produselor, fără a pierde o parte semnificativă a cotei de piață în favoarea instalațiilor mai puțin eficiente din punct de vedere al emisiilor de carbon, situate în afara Comunității, ținând seama de următorii factori:

- (a) măsura în care licitațiile ar duce la o creștere substanțială a costurilor de producție;
- (b) măsura în care instalațiile individuale din sectorul vizat au posibilitatea de a reduce nivelurile emisiilor, de exemplu pe baza celor mai eficiente tehnici;
- (c) structura de piață piața produselor și piața geografică relevante, expunerea sectoarelor vizate la concurența internațională;
- (d) efectul schimbărilor climatice și al politicilor în materie de energie puse deja în aplicare sau care se estimează că vor fi aplicate în afara UE în sectoarele vizate.

Pentru a evalua posibilitatea de transferare a costurilor sporite generate de sistemul comunitar, se pot utiliza, *inter alia*, estimări ale pierderilor de vânzări determinate de prețul crescut al carbonului sau impactul asupra rentabilității instalațiilor.

Articolul 10b

Măsuri de sprijinire a anumitor industrii mari consumatoare de energie în cazul relocării emisiilor de dioxid de carbon

Ținând seama de rezultatul negocierilor internaționale și de măsura în care acestea vor genera reduceri globale ale emisiilor de gaze cu efect de seră, și în urma consultării tuturor partenerilor sociali interesați, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până cel târziu în iunie 2011, un raport analitic de evaluare a situației sectoarelor sau subsectoarelor mari consumatoare de energie care sunt considerate a fi expuse unor riscuri semnificative de relocare a emisiilor de dioxid de carbon. Acest raport este însoțit de propuneri adecvate, care pot include:

- adaptarea ponderii cotelor primite cu titlu gratuit de sectoarele sau subsectoarele respective în temeiul articolului 10a;
- includerea în sistemul comunitar a importatorilor de produse fabricate de sectoarele sau de subsectoarele stabilite în conformitate cu articolul 10a.

Atunci când se stabilesc măsurile adecvate se ține seama și de toate acordurile sectoriale obligatorii care duc la reduceri globale ale emisiilor de amploarea necesară pentru a combate eficient schimbările climatice, acorduri care pot fi monitorizate, verificate și care pot face obiectul unor mecanisme obligatorii de garantare a aplicării.

(9) Articolele 11 și 11a se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 11

Măsuri naționale de punere în aplicare

1. Fiecare stat membru publică și prezintă Comisiei, până la 30 septembrie 2011, lista instalațiilor de pe teritoriul său care intră sub incidența prezentei directive, precum și cotele gratuite alocate fiecărei instalații de pe teritoriul său, calculate în conformitate cu normele menționate la articolul 10a alineatul (1).
2. Până la data de 28 februarie a fiecărui an, autoritățile competente emit cantitatea de cote care trebuie distribuită pentru anul respectiv, calculată în conformitate cu articolele 10 și 10a.

O instalație care își încetează activitatea nu mai beneficiază de cote gratuite.

Articolul 11a

Utilizarea reducerilor de emisii certificate (CER) și a unităților de reducere a emisiilor (ERU) rezultate din activități de proiect în cadrul sistemului comunitar anterior intrării în vigoare a unui viitor acord internațional privind schimbările climatice

1. Până la intrarea în vigoare a unui viitor acord internațional privind schimbările climatice și înaintea aplicării articolului 28 alineatele (3) și (4), se aplică alineatele (2)-(7) ale prezentului articol.
2. În măsura în care nu au epuizat CER/ERU autorizate de statele membre pentru perioada 2008-2012, operatorii pot solicita autorității competente să le aloce cote valabile începând cu 2013 în schimbul CER și ERU aferente unor reduceri de emisii realizate până în 2012 în cadrul tipurilor de proiecte acceptate de toate statele membre în cadrul sistemului comunitar în perioada 2008-2012. Până la 31 decembrie 2014, autoritatea competentă efectuează aceste schimburi la cerere.
3. În măsura în care operatorii nu au epuizat CER/ERU autorizate de statele membre pentru perioada 2008-2012, autoritățile competente permit operatorilor să schimbe CER rezultate din proiecte desfășurate înainte de 2013 și care au fost alocate pentru reduceri ale emisiilor realizate începând cu 2013 contra unor cote valabile din 2013.

Primul paragraf se aplică tuturor tipurilor de proiect care au fost acceptate de toate statele membre în cadrul sistemului comunitar în perioada 2008-2012.

4. În măsura în care operatorii nu au epuizat CER/ERU autorizate de statele membre pentru perioada 2008-2012, autoritățile competente permit operatorilor să schimbe CER alocate pentru reduceri ale emisiilor realizate începând cu 2013 contra unor cote provenind din proiecte noi lansate începând cu 2013 în țările cel mai puțin dezvoltate.

Primul paragraf se aplică reducerilor de emisii certificate pentru toate tipurile de proiect care au fost acceptate de toate statele membre în cadrul sistemului comunitar în perioada 2008-2012, până la încheierea unui acord între țările respective și Comunitate sau până în 2020, luându-se în considerare data cea mai apropiată dintre acestea două.

5. În măsura în care operatorii nu au epuizat CER/ERU autorizate de statele membre pentru perioada 2008-2012 și în eventualitatea în care se amână încheierea unui acord internațional privind schimbările climatice, creditele provenind din proiecte sau alte activități de reducere a emisiilor pot fi utilizate în sistemul comunitar în conformitate cu acordurile încheiate cu țări terțe în care se precizează nivelurile de utilizare. În conformitate cu aceste acorduri, operatorii pot utiliza creditele din activitățile de proiect desfășurate în țări terțe pentru a-și respecta obligațiile care le revin în cadrul sistemului comunitar.
 6. Acordurile menționate la alineatul (5) prevăd utilizarea în sistemul comunitar a creditelor provenind din tehnologii legate de energiile regenerabile sau de eficiența energetică, care promovează transferul tehnologic și dezvoltarea durabilă. De asemenea, acordurile respective prevăd utilizarea unor credite provenind din proiecte în care valoarea de referință utilizată este inferioară nivelului prevăzut pentru alocarea cu titlu gratuit în temeiul măsurilor menționate la articolul 10a sau inferioară nivelurilor prevăzute de legislația comunitară.
 7. Odată ce va fi încheiat un acord internațional privind schimbările climatice, în sistemul comunitar vor fi acceptate numai acele CER provenind din țări terțe care au ratificat acordul respectiv.
- (10) La articolul 11b alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:
- „Comunitatea și statele sale membre autorizează activități de proiect numai în cazul în care toți participanții la proiect își au sediul fie într-o țară care a încheiat acordul internațional referitor la aceste proiecte, fie într-o țară sau unitate administrativă subfederală sau regională legată de sistemul comunitar în temeiul articolului 25.”
- (11) Articolul 13 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Cotele emise începând cu 1 ianuarie 2013 sunt valide pentru emisiile produse în cursul unei perioade de opt ani care începe la 1 ianuarie 2013.”
 - (b) alineatul (2) se elimină;
 - (c) la alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„După patru luni de la începutul fiecărei perioade menționate la alineatul (1), cotele care nu mai sunt valabile și care nu au fost restituite și anulate în conformitate cu articolul 12 alineatul (3) sunt anulate de către autoritatea competentă.”
- (12) Articolul 14 se înlocuiește cu următorul text:

Monitorizarea și raportarea emisiilor

1. Comisia adoptă un regulament privind monitorizarea și raportarea emisiilor și, după caz, a datelor aferente activităților enumerate în anexa I; regulamentul în cauză se bazează pe principiile de reglementare a monitorizării și raportării stabilite în anexa IV și precizează potențialul de încălzire globală al fiecărui gaz cu efect de seră în cadrul cerințelor privind monitorizarea și raportarea emisiilor pentru tipul respectiv de gaz.

Această măsură, destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul [23 alineatul (3)].

2. Regulamentul în cauză poate ține seama de datele științifice cele mai exacte și actualizate care sunt disponibile, în special de datele IPCC, și poate include, de asemenea, dispoziții care îi obligă pe operatori să raporteze emisiile aferente producerii de bunuri fabricate de industriile mari consumatoare de energie care pot fi expuse concurenței internaționale; de asemenea, regulamentul poate prevedea verificarea independentă a acestor informații.

Aceste cerințe pot include raportarea emisiilor provenite din producerea de energie electrică aflate sub incidența sistemului comunitar și legate de producerea unor astfel de bunuri.

3. Statele membre se asigură că fiecare operator al unei instalații raportează autorității competente emisiile instalației în cauză produse pe parcursul fiecărui an calendaristic, după încheierea anului respectiv, în conformitate cu regulamentul.

”

- (13) Articolul 15 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Verificare și acreditare”

(b) se adaugă următoarele paragrafe:

„Comisia adoptă un regulament privind verificarea rapoartelor referitoare la emisii și acreditarea verificatorilor, precizând condițiile de acreditare, recunoaștere reciprocă și retragere a acreditărilor verificatorilor, precum și cu privire la supravegherea și evaluarea colegială, după caz.

Această măsură, destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul [23 alineatul (3)].”

(14) La articolul 16, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„4. Amenda pentru depășirea nivelului de emisii aferent cotelor emise începând cu 1 ianuarie 2013 crește în conformitate cu indicele european al prețurilor de consum.”

(15) Articolul 19 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. Cotele emise începând cu 1 ianuarie 2013 sunt înregistrate în registrul comunitar.”

(b) se adaugă următorul alineat (4):

„(4) Regulamentul privind un sistem standardizat și securizat de registre prevede modalitățile adecvate pentru ca registrul comunitar să poată efectua tranzacții și alte operațiuni necesare pentru aplicarea procedurilor menționate la articolul 25 alineatul (1b).”

(16) Articolul 21 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Raportul respectiv acordă o atenție specială modalităților privind alocarea cotelor, funcționarea registrelor, precum și executarea măsurilor de punere în aplicare legate de monitorizarea și raportarea emisiilor, de verificare și de acreditare, de aspecte referitoare la respectarea prezentei directive și, după caz, legate de regimul fiscal aplicat cotelor.”

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comisia organizează un schimb de informații între autoritățile competente din statele membre cu privire la evoluțiile legate de alocarea cotelor, de folosirea ERU și CER în sistemul comunitar, de funcționarea registrelor, de monitorizare, raportare, verificare și acreditare, de tehnologia informațiilor, precum și de respectarea prezentei directive.”

(17) Articolul 22 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 22

Modificări ale anexelor

Comisia poate modifica anexele la prezenta directivă, cu excepția anexei I, având în vedere rapoartele prevăzute la articolul 21 și experiența aplicării prezentei directive. Anexele IV și V pot fi modificate pentru a îmbunătăți monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor.

Aceste măsuri, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul [23 alineatul (3).]”

(18) La articolul 24, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Atunci când se aprobă includerea unor activități și tipuri suplimentare de gaze, Comisia poate autoriza simultan și alte state membre să includă respectivele activități și tipuri suplimentare de gaze.

(3) Comisia poate adopta, din proprie inițiativă sau la cererea unui stat membru, un regulament privind monitorizarea și raportarea emisiilor legate de activități, instalații și gaze cu efect de seră care nu sunt enumerate sub forma unei combinații în anexa I, în cazul în care monitorizarea și raportarea acestor emisii pot fi realizate cu suficientă acuratețe.

Această măsură, destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul [23 alineatul (3)].”

(19) Se introduce următorul articol 24a:

„Articolul 24a

Norme armonizate privind proiectele care generează reduceri ale emisiilor

1. Pe lângă includerile prevăzute la articolul 24, Comisia poate adopta măsuri de punere în aplicare legate de emiterea cotelor pentru proiecte gestionate de statele membre și concepute pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră în afara sistemului comunitar.

Aceste măsuri, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul [23 alineatul (3)].

Măsurile respective nu trebuie să antreneze o dublă contabilizare a reducerilor de emisii sau să afecteze adoptarea altor măsuri de politică vizând reducerea emisiilor care nu intră sub incidența sistemului comunitar. Se adoptă dispoziții doar în cazul în care nu este posibilă includerea în conformitate cu articolul 24, iar următoarea revizuire a sistemului comunitar ia în considerare armonizarea includerii acestor emisii pe întreg teritoriul Comunității.

2. Comisia poate adopta măsuri de punere în aplicare vizând stabilirea detaliilor legate de emiterea de cote pentru proiectele la nivel comunitar menționate la alineatul (1).

Aceste măsuri, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul [23 alineatul (3)].”

(20) La articolul 25 se introduc următoarele alineate (1a) și (1b):

„1a. Se pot încheia acorduri pentru a permite recunoașterea reciprocă a cotelor între sistemul comunitar și alte sisteme obligatorii de comercializare a drepturilor de emisie de gaze cu efect de seră care stabilesc plafoane absolute pentru emisii, existente în alte țări sau unități administrative subfederale sau regionale.

- 1b. Se pot încheia înțelegeri fără caracter obligatoriu cu terțe țări sau unități administrative subfederale sau regionale, pentru a asigura coordonarea administrativă și tehnică în ceea ce privește cotele din cadrul sistemului comunitar sau din cadrul altor sisteme de comercializare a drepturilor de emisie care stabilesc plafoane absolute pentru emisii.”

(21) Articolele 27 și 28 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 27

Excluderea instalațiilor de ardere de dimensiuni mici care fac obiectul unor măsuri echivalente

1. Statele membre pot exclude din sistemul comunitar instalațiile de ardere cu o putere termică nominală mai mică de 25 MW, ale căror emisii raportate autorității competente în fiecare dintre ultimii trei ani nu depășesc 10 000 de tone de dioxid de carbon echivalent, excluzând emisiile provenite de la biomasă, și care fac obiectul unor măsuri de natură să permită realizarea unei contribuții echivalente la reducerile de emisii, în cazul în care statul membru în cauză îndeplinește următoarele condiții:
 - (a) notifică fiecare instalație de acest tip Comisiei, precizând măsurile echivalente care se aplică;
 - (b) confirmă că se aplică proceduri de monitorizare pentru a se evalua dacă vreuna dintre aceste instalații emite mai mult de 10 000 de tone de dioxid de carbon echivalent, excluzând emisiile provenite de la biomasă, în cursul unui an calendaristic;
 - (c) confirmă că o instalație este reintrodusă în sistem în cazul în care emite mai mult de 10 000 de tone de dioxid de carbon echivalent, excluzând emisiile provenite de la biomasă, în cursul unui an calendaristic, sau în cazul în care nu se mai aplică măsuri echivalente;
 - (d) publică informațiile menționate la literele (a), (b) și (c) în vederea unei consultări publice.
2. În cazul în care, după expirarea unei perioade de trei luni de la data notificării în scopul consultării publice, Comisia nu prezintă obiecții în termen de șase luni, notificarea se consideră acceptată.

În urma restituirii cotelor aferente perioadei în care o instalație se află în sistemul de comercializare a cotelor de emisie, instalația respectivă este exclusă din sistem, iar statul membru nu mai emite alte cote gratuite pentru instalația respectivă în conformitate cu articolul 10a.

Articolul 28

Ajustări aplicabile în cazul unui viitor acord internațional privind schimbările climatice

1. Odată ce Comunitatea va fi încheiat un acord internațional privind schimbările climatice care prevede ca obiectiv pentru 2020 reduceri obligatorii ale emisiilor de gaze cu efect de seră ce depășesc nivelurile minime de reducere convenite de Consiliul European, se aplică alineatele (2), (3) și (4).
2. Din anul care urmează încheierii acordului internațional menționat la alineatul (1), factorul linear crește astfel încât cantitatea cotelor la nivel comunitar în 2020 să fie mai mică decât cantitatea stabilită în conformitate cu articolul 9, cu o cantitate de cote echivalentă cu reducerea totală a emisiilor de gaze cu efect de seră realizată de Comunitate peste nivelul de 20%, reducere care incumbă Comisiei în temeiul acordului internațional, această reducere fiind înmulțită cu proporția cu care sistemul comunitar contribuie la totalul reducerilor de emisii în 2020, în conformitate cu articolele 9 și 9a.
3. Operatorii pot utiliza CER, ERU sau alte credite aprobate în conformitate cu alineatul (4) provenind din țări terțe care au semnat acordul internațional, până la limita reprezentată de jumătate din reducerea efectuată în conformitate cu alineatul (2).
4. Comisia poate adopta măsuri pentru a permite operatorilor să utilizeze în sistemul comunitar alte tipuri suplimentare de proiecte decât cele menționate la articolul 11a alineatele (2)-(5) sau să utilizeze alte mecanisme create în temeiul acordului internațional, după caz.

Aceste măsuri, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul [23 alineatul (3)].”

- (22) Anexa I se modifică în conformitate cu anexa I la prezenta directivă.
- (23) Se adaugă anexa IIa, astfel cum apare în anexa II la prezenta directivă.
- (24) Anexa III se elimină.

Articolul 2 *Transpunere*

1. Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 31 decembrie 2012. Statele membre comunică fără întârziere Comisiei textul dispozițiilor respective și un tabel de corespondență între dispozițiile respective și prezenta directivă.

Cu toate acestea, statele membre asigură până cel târziu la [31 decembrie 2009] intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolului 9a alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE, astfel cum a fost introdus prin articolul 1 alineatul (6) din prezenta directivă, și articolului

11 din Directiva 2003/87/CE, astfel cum a fost modificat prin articolul 1 alineatul (9) din prezenta directivă.

Statele membre aplică dispozițiile menționate la primul paragraf de la 1 ianuarie 2013. Atunci când statele membre adoptă dispozițiile menționate la primul și la al doilea paragraf, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă. Comisia informează celelalte state membre cu privire la acestea.

Articolul 3 *Dispoziție tranzitorie*

Dispozițiile Directivei 2003/87/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/101/CE, se aplică în continuare până la 31 decembrie 2012.

Articolul 4 *Intrare în vigoare*

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5 *Destinatari*

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, [...]

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

Anexa I la Directiva 2003/87/CE se modifică după cum urmează:

(1) Punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Instalațiile sau părțile de instalații utilizate pentru cercetare, dezvoltare și testare de produse și procese noi și instalațiile de ardere care utilizează exclusiv biomasă nu intră sub incidența prezentei directive.”

(2) La punctul 2 se adaugă următoarea teză:

„Unitățile cu o putere termică nominală mai mică de 3 MW nu se iau în considerare la calcularea capacității totale a instalațiilor de ardere.”

(3) Tabelul se modifică după cum urmează:

(a) Primul rând de categorii de activități se înlocuiește cu următorul text:

”

<i>Furnizare de energie electrică sau de energie termică</i>	
Instalații de ardere cu o putere termică nominală de peste 20 MW (cu excepția instalațiilor pentru deșeuri periculoase sau urbane)	Dioxid de carbon
<i>Alte activități din sectorul energiei</i>	
Rafinării de ulei mineral	Dioxid de carbon
Cuptoare de cocs	Dioxid de carbon

”

(b) Al doilea rând de categorii de activități se modifică după cum urmează:

(i) se elimină din titlul cuvântul „feroase”;

(ii) se adaugă următoarele paragrafe:

”

Producerea și prelucrarea metalelor feroase (inclusiv fero-aliaje), atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală de peste 20 MW, inclusiv laminoare, re-încălzitoare, cuptoare de recoacere, forje, topitorii, acoperire și decapare	Dioxid de carbon
Producerea de aluminiu (producție primară, și secundară atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală de peste 20 MW)	Dioxid de carbon și perfluorocarburi

Producerea și prelucrarea metalelor neferoase, inclusiv producerea aliajelor, rafinare, topire-turnare etc., atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală de peste 20 MW	Dioxid de carbon
---	------------------

”

(c) al treilea rând de categorii de activități se modifică după cum urmează:

(i) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Instalații pentru producerea de clincher de ciment în cuptoare rotative cu o capacitate de producție de peste 500 de tone pe zi sau de var, inclusiv calcinarea dolomitei și a magnezitei în cuptoare rotative cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi sau în alte cuptoare cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi”;

(ii) la al treilea paragraf, se elimină următoarele mențiuni:

„și/sau cu o capacitate a cuptoarelor mai mare de 4 m³ și cu o densitate de încărcare pentru fiecare cuptor mai mare de 300 kg/m³”

(iii) se adaugă următoarele paragrafe:

”

Instalații de producere de lână de rocă sau de vată minerală bazaltică, cu o capacitate de producție de peste 20 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Instalații pentru uscarea sau calcinarea gipsului sau pentru fabricarea plăcilor din ipsos și a altor produse din gips, atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală de peste 20 MW	Dioxid de carbon

”

(4) Se adaugă următoarele rânduri conținând categorii de activități:

”

<i>Industria chimică</i>	
Producerea de negru de fum, implicând carbonizarea unor substanțe organice precum uleiurile, gudronul, reziduurile de cracare și de distilare, atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală de peste 20 MW	Dioxid de carbon

Producerea acidului azotic	Dioxid de carbon și oxid de azot
Producerea acidului adipic	Dioxid de carbon și oxid de azot
Producerea acidului glioxalic și glioxilic	Dioxid de carbon și oxid de azot
Producerea amoniacului	Dioxid de carbon
Producerea substanțelor chimice organice de bază prin cracare, reformare, oxidare completă sau parțială sau prin procese similare, capacitatea de producție depășind 100 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Producerea de hidrogen (H ₂) și de gaze de sinteză prin reformare sau oxidare parțială, capacitatea de producție depășind 25 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Producerea de sodă calcinată (Na ₂ CO ₃) și de bicarbonat de sodiu (NaHCO ₃)	Dioxid de carbon
.....	
<i>Captarea, transportul și stocarea geologică a emisiilor de gaze cu efect de seră</i>	
Instalații de captare a gazelor cu efect de seră în vederea transportului și stocării geologice într-un sit de stocare autorizat în temeiul Directivei xxxx/xx/EC ²⁴	Toate gazele cu efect de seră enumerate în anexa II
Conducte pentru transportul gazelor cu efect de seră în vederea stocării geologice într-un sit de stocare autorizat în temeiul Directivei xxxx/xx/EC	Toate gazele cu efect de seră enumerate în anexa II
Situri de stocare pentru stocarea geologică a gazelor cu efect de seră, autorizate în temeiul Directivei xxxx/xx/EC	Toate gazele cu efect de seră enumerate în anexa II

”

ANEXA II

La Directiva 2003/87/CE se adaugă următoarea anexă IIa:

„ANEXA IIa

Creșteri ale procentului cotelor care pot fi licate de statele membre în temeiul articolului 10 alineatul (2) litera (a), pentru asigurarea solidarității și dezvoltării în cadrul Comunității și în vederea reducerii emisiilor și adaptării la efectele schimbărilor climatice

Procentul statului membru	
Belgia	10%
Bulgaria	53%
Republica Cehă	31%
Estonia	42%
Grecia	17%
Spania	13%
Italia	2%
Cipru	20%
Letonia	56%
Lituania	46%
Luxemburg	10%
Ungaria	28%
Malta	23%
Polonia	39%
Portugalia	16%
România	53%
Slovenia	20%
Slovacia	41%
Suedia	10%
„	

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. DENUMIREA PROPUNERII:

Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea îmbunătățirii și extinderii sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră

2. CADRUL GPA/IBA (GESTIONAREA PE ACTIVITĂȚI/ÎNTOCMIREA BUGETULUI PE ACTIVITĂȚI)

Domeniul/domeniile politicilor în cauză și activitatea asociată/activitățile asociate:

Sector vizat: 07 Mediu

Activitate IBA cod 0703: Punerea în aplicare a politicii și legislației comunitare de mediu

3. LINII BUGETARE:

3.1. Liniile bugetare [linii operaționale și linii de asistență tehnică și administrativă conexe (fostele linii BA)], inclusiv titlurile:

Articolul 07 03 07 - LIFE+ (Instrument Financiar pentru Mediu — 2007 - 2013)

3.2. Durata acțiunii și a impactului financiar:

Pentru perioada 2009-2013, creditele necesare sunt acoperite de resursele deja prevăzute pentru programul LIFE+. Întrucât legislația revizuită produce efecte numai din 2013 și nu există un termen limită pentru această acțiune, propunerea va continua să aibă un impact asupra bugetului UE și după această dată, cel puțin în ceea ce privește monitorizarea periodică a funcționării sistemului. Principalul element incert este calendarul unui acord internațional privind schimbările climatice, care poate impune unele modificări ale sistemului.

3.3. Caracteristici bugetare (a se adăuga rânduri, dacă este necesar):

Linie bugetară	Tipul cheltuielilor		Noi	Contribuție AELS	Contribuția țărilor candidate	Rubrica din perspectiva financiară
07 03 07	CNO	Dif.	NU	NU	NU	Nr. 2

4. SINTEZA RESURSELOR

4.1. Resurse financiare

4.1.1. Sinteza creditelor de angajament (CA) și a creditelor de plată (CP)

milioane EUR (cu 3 zecimale)

Tip de cheltuieli	Secțiunea nr.		2009	2010	2011	2012	2013	2014 și ulterior	Total
-------------------	---------------	--	------	------	------	------	------	------------------	-------

Cheltuieli de funcționare²⁵

Credite de angajament (CA)	8.1.	a	0,900	1,850	0,150	0,150	0,000	0,000	3,050
Credite de plată (PA)		b	0,270	1,185	0,815	0,675	0,105	0,000	3,050

Cheltuieli administrative incluse în suma de referință²⁶

Asistență tehnică și administrativă (CND)	8.2.4.	c	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
---	--------	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

SUMA TOTALĂ DE REFERINȚĂ

Credite de angajament		a+c	0,900	1,850	0,150	0,150	0,000	0,000	3,050
Credite de plată		b+c	0,270	1,185	0,815	0,675	0,105	0,000	3,050

Cheltuieli administrative care nu sunt incluse în suma de referință²⁷

Resurse umane și cheltuieli conexe (CND)	8.2.5.	d	1,170	1,813	1,287	0,819	0,819	0,819	6,727
Cheltuieli administrative, altele decât resurse umane și costuri conexe, care nu sunt incluse în suma de referință (CND)	8.2.6.	e	0,250	0,287	0,341	0,395	0,277	0,331	1,881

Costul financiar total estimativ al intervenției

TOTAL costurile umane	CA, cu resursele inclusiv	a+c +d +e	2,320	3,950	1,778	1,364	1,096	1,150	11,658
TOTAL costurile umane	PA, cu resursele inclusiv	b+c +d +e	1,690	3,285	2,443	1,889	1,201	1,150	11,658

²⁵ Cheltuieli care nu intră sub incidența capitolului xx 01 din titlul xx în cauză.

²⁶ Cheltuieli care intră sub incidența articolului xx 01 04 din titlul xx.

²⁷ Cheltuieli care intră sub incidența capitolului xx 01, cu excepția articolelor xx 01 04 și xx 01 05.

Detalii privind cofinanțarea

În cazul în care propunerea prevede o cofinanțare din partea statelor membre sau a altor organisme (a se specifica), este necesar să se furnizeze o estimare a nivelului cofinanțării în tabelul de mai jos (se pot adăuga rânduri suplimentare în cazul în care se prevede că participă la cofinanțare mai multe organisme):

milioane EUR (cu 3 zecimale)

Organism cofinanțator		Anul n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 și ulterior	Total
.....	f	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTAL CA cu cofinanțare	a+c+d +e+f							

4.1.2. Compatibilitatea cu programarea financiară

- ☒ Propunerea este compatibilă cu programarea financiară existentă.
- ☐ Propunerea necesită reprogramarea poziției corespunzătoare din perspectiva financiară.
- ☐ Propunerea poate necesita aplicarea dispozițiilor Acordului interinstituțional²⁸ (adică instrumentul de flexibilitate sau revizuirea perspectivelor financiare).

4.1.3. Impactul financiar asupra veniturilor

- ☒ Propunerea nu are impact financiar asupra veniturilor
- ☐ Propunerea are impact financiar – efectul asupra veniturilor este următorul:

NB: Toate detaliile și observațiile privind metoda de calcul a efectului asupra veniturilor trebuie menționate într-o anexă separată.

milioane EUR (cu o zecimală)

Linie bugetară	Venituri	Anterior acțiunii [Anul n-1]	Situația după acțiune					
			[Anul n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ²⁹]
	(a) Venituri în termeni absoluți							
	(b) Modificarea veniturilor	Δ						

(Se descrie fiecare linie bugetară de venituri în cauză, adăugând un număr corespunzător de rânduri în tabel în cazul în care efectul se exercită asupra mai multor linii bugetare.)

²⁸

A se vedea punctele 19 și 24 din Acordul interinstituțional.

²⁹

Dacă este necesar, trebuie să se adauge coloane suplimentare în cazul în care durata acțiunii depășește 6 ani.

4.2. Resursele umane ENI (inclusiv funcționari, personal temporar și extern) – a se vedea detaliile de la punctul 8.2.1.

Necesar anual	2009	2010	2011	2012	2013	2014 și ulterior
Totalul efectivilor de resurse umane	10 A*/AD	15,5 A*/A D	11 A*/A D	7 A*/A D	7 A*/A D	7 A*/A D

5. CARACTERISTICI ȘI OBIECTIVE

5.1. Obiective de îndeplinit pe termen scurt sau lung

Sistemul comunitar de comercializare a cotelor de emisii este unul dintre cele mai importante instrumente ale contribuției UE la obținerea unor reduceri semnificative ale emisiilor, necesare pentru a preveni schimbările climatice periculoase.

Ținând seama de experiența acumulată în prima perioadă de comercializare și de consultările ample realizate cu părțile interesate, reiese cu claritate că sistemul trebuie consolidat și extins pentru a include și alte surse industriale de emisie de mari dimensiuni, astfel încât să devină un element solid al pieței globale a carbonului și al unui viitor acord internațional privind schimbările climatice. În acest sens, sunt necesare resurse financiare pentru realizarea sarcinilor atribuite Comisiei prin directivă, cuprinzând:

- elaborarea unor regulamente de stabilire a normelor detaliate de punere în aplicare referitoare la monitorizare, raportare și la verificarea rapoartelor privind emisiile, precum și la acreditarea verificatorilor și la desfășurarea licitațiilor;
- elaborarea unor norme de alocare a cotelor aplicabile la nivel comunitar;
- elaborarea de norme referitoare la proiectele care permit reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în interiorul sau în afara Comunității;
- posibila elaborare a unor metodologii și dispoziții aplicabile până la încheierea unui acord internațional privind schimbările climatice;
- orice modificare a dispozițiilor directivei necesară în cazul încheierii unui acord internațional privind schimbările climatice;
- stabilirea unor înțelegeri și acorduri privind recunoașterea cotelor între sistemul comunitar și sisteme compatibile și obligatorii de comercializare a drepturilor de emisie de gaze cu efect de seră existente în alte părți ale lumii;
- achiziționarea de studii sau de alte tipuri de asistență tehnică necesare punerii în aplicare a directivei;
- activități de informare și de consolidare a capacităților.

Principalii beneficiari ai unei îmbunătățiri a gradului de certitudine și previzibilitate și ai unei armonizări consolidate a sistemului sunt operatorii instalațiilor în prezent în sistem sau care vor incluse în viitor. Intermediarii implicați în procesul de comercializare vor beneficia și ei, în mod indirect, de consolidarea caracterului transparent și previzibil al sistemului.

5.2. Valoarea adăugată a implicării comunitare, compatibilitatea propunerii cu alte instrumente financiare și eventuala sinergie

Cel mai bun mod de realizare a acțiunilor de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră este adoptarea unei legislații și coordonarea acestora la nivel comunitar. Prima etapă a EU ETS, desfășurată în perioada 2005-2007, a indicat necesitatea unei mai mari armonizări, de exemplu în ceea ce privește aplicarea domeniului directivei și a normelor de alocare și de stabilire a plafoanelor, pentru a se evita denaturarea concurenței de pe piața internă.

Se prevăd cheltuieli de funcționare în partea de buget a LIFE+ care face obiectul unei gestionări centrale directe.

5.3. Obiectivele, rezultatele estimate și indicatorii aferenți ai propunerii în cadrul gestionării pe activități (GPA)

Consiliul European din 8-9 martie 2007 a aprobat obiectivul UE de a reduce până în 2020 emisiile de gaze cu efect de seră cu 20%, în anumite condiții chiar cu 30%, în raport cu nivelurile din 1990, aceasta reprezentând contribuția comunitară la un acord global și cuprinzător pentru perioada de după 2012, în cazul în care și alte țări dezvoltate se angajează să obțină reduceri comparabile ale emisiilor, iar țările în curs de dezvoltare mai avansate din punct de vedere economic aduc o contribuție adecvată, în funcție de responsabilitățile și capacitățile lor.

În plus, Consiliul European a confirmat că sistemul comunitar de comercializare a cotelor de emisii (EU ETS) este și va rămâne unul dintre cele mai importante instrumente ale contribuției UE la obținerea unor reduceri semnificative ale emisiilor, necesare în vederea îndeplinirii obiectivului strategic de limitare a creșterii temperaturii medii globale la maximum 2°C în raport cu nivelurile preindustriale.

În acest context, este esențial ca EU ETS să fie îmbunătățit și extins, ținând seama de experiența acumulată în cursul primei etape de învățare prin practică, desfășurată în perioada 2005-2007; de asemenea, sistemul trebuie pregătit pentru conectarea la alte sisteme compatibile de tip „limitare și comercializare” existente în alte părți ale lumii. Obiectivele propunerii sunt prezentate în expunerea de motive.

Obiectiv	Indicator
Raționalizarea și extinderea domeniului de aplicare a EU ETS	Numărul mai mic al reclamațiilor înaintate de industrii sau de statele membre cu privire la diferențe în aplicarea sferei sistemului între statele membre și cu privire la costurile administrative disproporționate suportate de cele mai mici instalații
Îmbunătățirea armonizării și a previzibilității sistemului	Lipsa denaturării concurenței pe piața internă cauzată de diferențe în ceea ce privește modalitățile de punere în aplicare folosite de statele membre Certitudine juridică suficientă pentru ca întreprinderile să decidă să investească pe termen mediu și lung în tehnologii cu emisii scăzute de carbon
Rigurozitatea conformității și punerii în aplicare	Nivel ridicat al încrederii în EU ETS, inclusiv la nivel internațional
Conectarea la sisteme adecvate de comercializare a drepturilor de emisie din țări terțe și crearea mijloacelor adecvate de implicare a țărilor în curs de dezvoltare și a țărilor aflate în tranziție economică	Contribuția la dezvoltarea sistemelor de comercializare a drepturilor de emisie din țări terțe sau entități administrative, în vederea conectării la EU ETS fără a pune în pericol integritatea ecologică a acestuia

5.4. Modalități de punere în aplicare (orientative)

☒ **Gestionare centralizată**

☒ direct de către Comisie

☐ indirect, prin delegare către:

☐ agenții executive

☐ organisme înființate de Comunități, astfel cum sunt menționate la articolul 185 din regulamentul financiar

☐ organisme publice naționale/organisme cu misiune de serviciu public

☐ **Gestiune comună sau descentralizată**

☐ împreună cu statele membre

☐ împreună cu țări terțe

☐ *Gestiune în comun cu organizații internaționale (a se preciza)*

Observații relevante:

6. MONITORIZARE ȘI EVALUARE

6.1. Sistem de monitorizare

Statele membre vor trebui să raporteze toate acțiunile și măsurile adoptate în scopul punerii în aplicare a directivei [articolul 1 alineatul (7) și articolul 2 din propunere].

Contractele semnate de Comisie în scopul punerii în aplicare a directivei trebuie să prevădă că Comisia (sau orice alt reprezentant desemnat de aceasta) desfășoară activități de supraveghere și control financiar, iar Curtea de Conturi efectuează audituri la fața locului, dacă este necesar.

6.2. Evaluarea

6.2.1. Evaluarea ex ante

A se vedea studiul de impact anexat la prezenta propunere. S-a evaluat impactul economic, social, sanitar și ecologic al măsurilor propuse. Evaluarea s-a realizat atât intern, cât și prin consultanți externi, în cursul anului 2007.

6.2.2. Măsuri întreprinse în urma unei evaluări intermediare/ex post (învățămintele din experiențe anterioare similare)

Măsurile propuse și evaluarea impactului anexată țin seama de experiența dobândită în cursul perioadei 2005 – 2007 de funcționare a sistemului comunitar.

6.2.3. Condițiile și frecvența evaluărilor viitoare

Progresul activității de punere în aplicare a prezentei propuneri și caracterul adecvat al resurselor alocate vor fi evaluate anual în raport cu planul de gestionare.

7. MĂSURI ANTIFRAUDĂ

Standardele de control intern nr. 14, 15, 16, 18, 19, 20 și 21, precum și principiile prevăzute de Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene se aplică integral.

8. DETALII PRIVIND RESURSELE

8.1. Obiectivele propunerii din perspectiva costurilor financiare

Credite de angajament în milioane EUR (cu 3 zecimale)

(A se indica titlurile obiectivelor, acțiunilor și realizărilor)	Tip de rezultate	Cost mediu	2009		2010		2011		2012		2013		2014 sau ulterior		TOTAL	
			Nr. rezultate	Cost total	Nr. rezultate	Cost total	Nr. rezultate	Cost total	Nr. rezultate	Cost total	Nr. rezultate	Cost total	Nr. rezultate	Cost total	Nr. rezultate	Cost total
OBIECTIVUL OPERAȚIONAL nr. 2 – Îmbunătățirea armonizării și previzibilității sistemului																
Acțiunea 1 Adoptarea unor norme de alocare aplicabile la nivel comunitar																
- Rezultatul 1	Norme de alocare		0	0,400	1	1,100									1	1,500
Acțiunea 2 Înființarea și păstrarea unui registru comunitar																
- Rezultatul 1	Programe informatice				1	0,750									1	0,750
Acțiunea 3 Dispoziții privind proiecte în UE în afara cadrului EU ETS																

- Rezultatul 1	Dispoziții privind emiterea cotelor								1	0,150					1	0,150
<i>Până la încheierea unui acord internațional</i>																
Acțiunea 7																
Soluționarea problemei relocării emisiilor de dioxid de carbon																
- Rezultatul 1	Raport privind relocarea potențială a emisiilor de dioxid de carbon		1	0,350											1	0,350
Subtotal			1	0,750	2	1,850			1	0,150					5	2,750
Obiectivul 2																
OBIECTIVUL OPERAȚIONAL nr. 3 Rigurozitatea conformității și punerii în aplicare																
Acțiunea 1																
Îmbunătățirea și actualizarea orientărilor																
- Rezultatul 1	Regulament privind monitorizarea și raportarea		1	0,100											1	0,100
- Rezultatul 2	Regulament privind verificarea și		1	0,050											1	0,050

	acreditarea															
Subtotal obiectivul 3			2	0,150											2	0,150
OBIECTIVUL OPERAȚIONAL nr. 4 ¹ Conectarea și implicarea țărilor terțe																
<i>La încheierea unui acord internațional</i>																
Acțiunea 1 Dispoziții privind utilizarea unor noi credite/mecanisme																
- Rezultatul 1	Provizioane						1	0,150							1	0,150
Subtotal obiectivul 4							1	0,150							1	0,150
COST TOTAL			4	0,900	2	1,850	1	0,150	2	0,150					9	3,050

8.2. Cheltuielile administrative

8.2.1. Numărul și tipul de resurse umane

Tipuri de posturi		Personal care urmează să fie alocat pentru gestionarea acțiunii prin utilizarea resurselor existente și/sau suplimentare (număr de posturi/ENI)					
		2009	2010	2011	2012	2013	2014+
Funcționari sau agenți temporari ³⁰ (XX 01 01)	A*/AD	9	14,5	10	6	6	6
	B*, C*/AST	1	1	1	1	1	1
Personal finanțat ³¹ prin articolul XX 01 02							
Alți angajați ³² finanțați prin articolul XX 01 04/05							
TOTAL		10	15,5	11	7	7	7

8.2.2. Descrierea sarcinilor care decurg din acțiune

- elaborarea regulamentelor privind licitarea, monitorizarea și raportarea, verificarea și acreditarea
- elaborarea unor norme de alocare a cotelor aplicabile la nivel comunitar și crearea unui registru electronic comunitar
- analizarea necesității unui mecanism care să poată fi aplicat în cazul anumitor instalații mari consumatoare de energie până la încheierea unui acord internațional privind schimbările climatice
- ajustarea sistemului, după caz, pentru a ține seama de un eventual acord internațional privind schimbările climatice
- verificarea aplicării în statele membre
- activități de informare și de consolidare a capacităților.

8.2.3. Surse de resurse umane (statutare)

- ☐ Posturi alocate în prezent pentru gestionarea programului și care vor fi înlocuite sau extinse
- ☐ Posturi pre-alocate în cadrul exercițiului SPA/PPB pentru anul n
- X Posturi de solicitat în cadrul următoarei proceduri SPA/PPB
- ☐ Posturi care vor fi redistribuite utilizându-se resursele existente în cadrul serviciului de gestionare (reorganizare internă)
- ☐ Posturi necesare pentru anul n, dar care nu sunt prevăzute în exercițiul SPA/PPB pentru anul respectiv

³⁰ Al căror cost NU este inclus în suma de referință.

³¹ Al căror cost NU este inclus în suma de referință.

³² Al căror cost este inclus în suma de referință.

8.2.4. *Alte cheltuieli administrative incluse în suma de referință (XX 01 04/05 - Cheltuieli de gestiune administrativă)*

milioane EUR (cu 3 zecimale)

Linie bugetară (numărul și rubrica)	2009	2010	2011	2012	2013	2014 și ulterior	TOTAL
1 Asistență tehnică și administrativă (inclusiv cheltuielile conexe cu personalul)							
Agenții executive ³³							
Alte activități de asistență tehnică și administrativă							
- <i>intra muros</i>							
- <i>extra muros</i>							
Total asistență tehnică și administrativă							

8.2.5. *Costul resurselor umane și costuri conexe care nu sunt incluse în suma de referință*

milioane EUR (cu 3 zecimale)

Tipul de resurse umane	2009	2010	2011	2012	2013	2014 și ulterior
Funcționari și agenți temporari (XX 01 01)	1,170	1,813	1,287	0,819	0,819	0,819
Personal finanțat în temeiul articolului XX 01 02 (personal auxiliar, END, agenți contractuali etc.) (a se indica linia bugetară)						
Costul total al resurselor umane și costuri conexe (care NU sunt incluse în suma de referință)	1,170	1,813	1,287	0,819	0,819	0,819

³³

A se vedea fișa financiară legislativă specifică agenției (agențiilor) executive în cauză.

CALCUL – FUNCȚIONARI ȘI AGENȚI TEMPORARI

SALARIUL STANDARD PENTRU 1 FUNCȚIONAR 1A/AD VIZAT LA PUNCTUL 8.2.1 ESTE DE 0,117 MILIOANE EUR.*

CALCUL - PERSONAL FINANȚAT ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI XX 01 02

NU SE APLICĂ

8.2.6. Alte cheltuieli administrative care nu sunt incluse în suma de referință

milioane EUR (cu 3 zecimale)

	2009	2010	2011	2012	2013	2014 și ulteri or	TOTAL
XX 01 02 11 01 – Misiuni		0,010	0,010	0,010			0,030
XX 01 02 11 02 – Reuniuni și conferințe							
XX 01 02 11 03 - Comitete ³⁴		0,027	0,081	0,135	0,027	0,081	0,351
XX 01 02 11 04 – Studii și consultări							
XX 01 02 11 05 – Sisteme de informare							
2 Total alte cheltuieli de gestiune (XX 01 02 11)	0,000	0,037	0,091	0,145	0,027	0,081	0,381
3 Alte cheltuieli de ordin administrativ [XX.010301 (echipament pentru centrul de date, servicii și cheltuieli de funcționare ale centrului de date)]	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,500
Total cheltuieli administrative, altele decât resursele umane și cheltuieli conexe (care NU sunt incluse în suma de referință)	0,250	0,287	0,341	0,395	0,277	0,331	1,881

³⁴

A se preciza tipul de comitet și grupul din care face parte.

Calcul - *Alte cheltuieli administrative care nu sunt incluse în suma de referință*

Zece misiuni ale personalului Comisiei, cu un cost unitar de 1 000 EUR, sunt prevăzute anual în perioada 2010-2012, pentru a explica noua propunere și pentru a facilita punerea în aplicare a acesteia în statele membre.

Sunt prevăzute reuniuni ale Comitetului pentru schimbări climatice (cost unitar: 27 000 EUR) pentru adoptarea a trei noi regulamente ale Comisiei și pentru modificarea unui regulament existent al Comisiei, precum și pentru adoptarea de norme de alocare aplicabile la nivel comunitar. Odată ce va fi încheiat un acord internațional privind schimbările climatice, este probabil ca anumite elemente ale EU EST să necesite adoptare prin procedura de comitologie. Va fi necesar probabil să se adopte și înțelegeri sau acorduri privind conectarea EU ETS la sisteme din țări terțe, de asemenea prin procedura de comitologie. Reuniunile Comitetului pentru schimbări climatice legate de adoptarea regulamentelor Comisiei și a normelor de alocare aplicabile la nivel comunitar vor fi necesare în perioada 2010-2012. Calendarul celorlalte reuniuni va fi stabilit în funcție de evoluțiile internaționale.

Suma de 250 000 EUR pe an include costuri legate de găzduirea registrului comunitar independent al tranzacțiilor/registrului comunitar de către Comisie, precum și achiziționarea și întreținerea instrumentelor informatice și de comunicații, necesare pentru ca sistemul să fie pe deplin operațional. Registrul comunitar independent al tranzacțiilor, un registru independent conținând informații despre emiterea, transferul și anularea cotelor, este o aplicație informatică esențială pentru funcționarea sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisie, sistem pe care Comisia este obligată să îl gestioneze în conformitate cu articolul 20 din Directiva 87/2003/ce. În conformitate cu articolul 68 din Regulamentul (ce) nr. 2216/2004 privind sistemul de registre, Comisia trebuie să se asigure că atât acest registru, cât și CR (un registru separat pe care Comunitatea Europeană trebuie să îl gestioneze în temeiul Protocolului de la Kyoto) sunt operaționale 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână, și că întreruperile în funcționarea acestor sisteme sunt reduse la minim.

Costurile legate de crearea și întreținerea sistemului sunt acoperite de linia bugetară 07 03 07 (LIFE +) – a se vedea secțiunea 8.1.

Necesarul de resurse umane și administrative va fi acoperit prin alocația care poate fi acordată direcției generale coordonatoare în cadrul procedurii de alocare anuale, ținând seama de constrângerile bugetare.